

Velikonoční vysílání české redakce Rádía 7

Nejméně dvakrát do roka dochází v redakci k bouři mozků a srdcí. Je to tradičně období Vánoctví a Velikonoc. Tematicky zpracováváme celé období a neváháme zasáhnout do denní rutiny programových schémat. (Tedy ne že bychom vysílání v jiných částech roku šidili a nevěnovali mu pozornost.) Téma, které pro tyto programy hledáme, se snažíme vybrat tak, aby odkazovalo k podstatě věcí a podpořilo efekt, který má sváteční vysílání přinést.

Letošní velikonoční program odstartuje už 31. března, kdy v našem vysílání poprvé zaslechnete motto „Láska. Hřích. Oběť. Život. Velikonoce na Rádiu 7“. Vždy celý týden chceme věnovat jednomu z oněch slov a především jeho poselství. A tak budeme více mluvit o Boží lásce k člověku, o hříchu jako překážce mezi člověkem a Bohem, o Ježíšově oběti na kříži i o tom, co Jeho smrt a zmrtvýchvstání znamenají pro každého z nás. Budeme se především ptát a k rozhovorům zvát i vás, posluchače – ať už v pořadu **Noční můry** nebo ve středních relacích **Kudy kam**. Ale ona čtyři slova cinknou i v jiných relacích, a především, ponесou se celým vysíláním, jeho směřováním.

Těšíme se na čtyři týdny, společně strávené v přemýšlení o těch nejzásadnějších otázkách mezi člověkem a Bohem. Přidejte se!

Jeden ze záběrů lednového „mladého týdne“ – hudební týdeník **Interval** (moderátorka Lucie Endlicherová) věnovaný tensingovému zpívání a zástupkyně z Brna (Gábina Migotová, Míša Konzalová) a Ostravy (Jitka Vlčinská).

Pamatuji si velmi zřetelně jedno letní ráno, když stromy byly ještě obvázané a věci nedotknuty, mezi dvěma topoly se vznášel anděl, v letu dospívaje, a éterem znělo, že „ze sna procítám s nadějí...“. Poezie brzkého letního rána v tak křehké a povznášející společnosti ohromujícího Hospodina se vryla hluboko do mé paměti. Snad jsem jen něco tušila, ale nezahledla... Zbyla mi jen malá vzpomínka v barvách vycházejícího slunce. A to je vše...

Zuzka Elederová

1

Pěkný den. Máte zajímavé téma na necelou hodinu, škoda. A ještě to krátíte písničkama, ještě větší škoda. Nedá se od nich oprostít? Ty hrajou i jinde. Díky, *Jiří* ☒ Milí přátelé v redakci, chceme vám vyjádřit poděkování za dnešní ranní pořad a výběr hosta. S velkým zájmem jsme s manželem poslouchali a udivilo nás, jak je možné vytvořit hodnotný program s „pohřebákem“. Vážné a zároveň s ušlechtilým humorem. Srdečně zdravíme. *B. L.* ☒ ... svou lidskostí, náladovostí i chybami, nechci říct obyčejností, jste pro mě vy, křesťané, velmi dobrou reklamou pro cestu k Bohu... Díky za pořad, poslouchám prvně, hledající *Standa* ☺
☒ Zdravím, chci vám poděkovat za Anténu, modlím se za vás za všechny v TWR-CZ, rád

První polemika evangelizační

Odposloucháno v církvi: „Víš, já to dnešní kázání беру, ale já jsem jiný. Já nejsem evangelista, já se snažím žít křesťanským životem... a když se někdo zeptá, proč jsem takový, tak mu řeknu, že věřím v Boha.“

Ano, zdá se mi, že dnešní církve má takových evangelistů hodně, ne-li většinu. Jak to funguje? Je to účinná metoda – žít křesťanským životem mezi nevěřícími? Bez komentáře ponechám pravdivost tohoto tvrzení, neboť se obávám, že by leckterý „pohan“ leckterému křesťanu mohl být příkladem. Máme pro tento způsob evangelizace příklad v Bibli? Myslím, že ano.

Díky evangelistům můžeme sledovat život samotného Pána Ježíše Krista. Je nepochybné, že On opravdu žil tím, co my označujeme za „křesťanský život“. A na rozdíl od našeho snažení, na rozdíl od chabých pokusů s mnoha omyly, On to dokázal beze zbytku. Apoštol Petr o Něm vydává svědectví: „*On hříchu neučil a v jeho ústech nebyla nalezena lest*“.

30 let žil Pán Ježíš bez dohledu veřejnosti. Od dítěte až po muže, o kterém Lukáš zapsal poznámku: *Když Ježíš začínal své dílo, bylo mu asi třicet let. Až ve svých 30 letech se objevil na veřejnosti a začal kázat. Věk do 30 let je nejdivočejší a každý ví, že je to období, kdy člověk hromadí jeden hřích za druhým. Ale u Ježíše tomu tak nebylo. Byl naprostou, dokonalou výjimkou. A přece o tomto období jeho života nikde nenajdeme ani zmínku (snad vyjma návštěvy v chrámě, kam s rodiči přišel, když mu bylo 12 let).*

Představte si, jak by vypadalo evangelium, kdyby Pán Ježíš ve svých 30 letech byl popraven díky „nějakému justičnímu omylu“ – tedy neprávem a například Jan Křtitel jako poslední prorok by zapsal: *Bůh tak miloval svět, že dal svého syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život... a nic víc. Rozuměli bychom evangelium? Vůbec ne.*

Až Ježíš otevřel ústa a začal mluvit, učit a kázat evangelium, až ukázal na Boha, až ukázal na hřích, až ukázal na věčnost v pekle, a nebo v Boží přítomnosti, pak onen výrok začíná být srozumitelný. Jeho 30letý dokonalý a naprosto bezchybný a příkladný život nestačil ani farizeům, kteří si toho mohli všimnout jako první, natož ostatním lidem.

Evangelium nějakým příkladným životem, bez slovního vyznání, evangelium beze slov není evangelium. Takže ono tvrzení „Já jsem jiný, já nejsem evangelista“ těžko obstojí pod světlem Písma jako dostačující a je spíše projevem lenosti a neposlušnosti Pána Boha.

Aleš Bartošek

Když se řekne výrazný okamžik za mikrofonem, hned se mi vybaví ten zvláštní pocit, který mě za mikrofonem stihá docela často. Je to velmi zvláštní a intimní pocit, se kterým se člověk nechlubí na každém rohu, nicméně na tomto pocitu není nic špatného, tak proč bych se nepodělila...

poslouchám pořady **Doteky**, **Kompas** a **Základy**. Zdraví **Mirek** ☒ Moc vás zdravím. Velmi se mi líbí, tím pádem i ráda poslouchám, **Za obzor**. Je to moc fajn, slyšet, kdo kde jak žije a kdo čím prochází. Povzbuzující i poučné. **Andrea** ☒ Dobrý den, moc děkuji za **četbu na pokračování**. Knížka Ježíš, náš úděl je moje oblíbená. Ani nevím, kolik už jsem jich darovala. O knize Nebeský muž jsem slyšela, ale nemám ji a o to víc mne překvapila. Mám o čem přemýšlet. Děkuji také za nový pořad **Okno do historie**. K informacím z doby apoštolů bych se těžko dostala a jsou pro mne velmi zajímavé. Na další pěkné pořady se těší **Marie** ☒ Milí přátelé v TWR, děkuji za Anténu, ráda ji pročítám a vždy mě potěší. Jedním dechem čtu

Moderování je pro mě velmi osobní, zázračná věc. S rádiem jsem vždy spolupracovala externě, nikdy jsem nebyla „profi moderátor“. Moderovala jsem během studií, při mateřské, někdy i po roční pauze... při moderování v podstatě nemám z lidského hlediska „o co se opřít“ (to, že umím mluvit, ještě neznamená, že budu dobrou moderátorkou, že vysílání bude zajímavé, přínosné apod.).

A tak tedy za mikrofon často usedám s jistou bází, s pocitem, co já ryбка z rybníka budu dělat v moři, usedám za mikrofon, a najednou to přijde, jako kdyby se z malé ryбки stal někdo jiný. Technika funguje, tlačítka „mačkám“, jak se patří, znělky zní a z mého nitra proudí slova, věty – vše má smysl, rád a já cítím velmi silnou přítomnost něčeho, co mě naprosto převyšuje. Mám pocit, že jsem přenesena „do jiného světa“ nebo možná, že někdo z „jiného světa“ navštívil mě.

V těchto chvílích s chvěním, radostí a se slzami v očích sleduji, co se okolo mě děje, jak to, že věci fungují tak krásně, když by vlastně fungovat nemusely. Je to velmi silný a zázračný pocit, který na jiných místech tolik nezažívám.

A tak v praxi zažívám, že pro Boha není nic nemožné ☺, i malá ryбка může plavat ve velkém moři.

Přeji i vám, abyste mohli zažívat, jak zázračný umí Bůh být!

Renáta Žemličková

Mobilní web

Chytré telefony a tablety se stávají každodenními společníky čím dál většího počtu z nás. O možnosti příjmu Rádia 7 na těchto „malých počítačích“ jsme již v Anténě psali. Šíření našeho vysílání a dalšího obsahu prostřednictvím mobilních platform považujeme za perspektivní, proto se průběžně věnujeme zlepšování a usnadnění přístupu k němu z těchto zařízení.

Nově jsme vytvořili tzv. mobilní verzi našeho webu, přizpůsobenou pro menší displeje mobilních zařízení. Kromě snadného přístupu k poslechu živého vysílání nabízí mobilní web pohotovité zobrazení právě vysílaného pořadu, program vysílání na nejbližší dny, upoutávky na pořady a další aktuality z redakce. Z webu se lze snadno dostat na náš facebookový a youtube kanál, poslat zprávu nebo zatelefonovat do redakce. V informační části webu je mj. uveden postup, jak si přidat ikonu webu na plochu mobilního zařízení, a používat jej pak

Příklad poslechu Rádia 7 v autě přes mobilní datové připojení a web m.radio7.cz. Propojení s autorádiem přes aux kabel nebo bezdrátově přes bluetooth.

ty ohlasy a dopisy, co reagují na vaše vysílání. Zpráva o tom, co se stalo tomu tátovi, když si nevěděl rady se svojí manželkou, které museli vyměnit srdce... To byl tak mocný zážitek i pro mě, díky Bohu za tento zázrak a mocný čin i za toho muže, který uvěřil na slyšené Boží slovo, kterého se mu dostalo díky vaší službě. Jsem vděčná Pánu Bohu i vám za vaši službu. Modlím se za vás všechny a věřím, že Pán žehná vaši práci pro spasení těch, kteří budou mít uši k slyšení. Posílám vám svůj příspěvek na potřeby, které máte. Ať vám Pán bohatě žehná. S přáním Božího pokoje vaše sestra *Jarka* ✉ Milá redakce TWR, díky za vaše vysílání. Odvádíte velmi dobrou práci. Dívám se právě na zvukový archiv na vašich stránkách a těch

podobně jako mobilní aplikaci. Mobilní web je přístupný na adrese <http://m.radio7.cz>. Funguje na všech dnes populárních mobilních platformách (Android, iOS, Windows Phone), schopnost přehrávání živého vysílání závisí na konkrétním typu přístroje. Na rozvoji mobilního webu stále pracujeme, ve výhledu je např. rozšíření o archiv pořadů. Rovněž uvažujeme o aktualizaci naší aplikace Rádio 7 pro Android, případně pro další platformy.

Pokud si říkáte, že tyto novinky nejsou nic pro vás, možná máte pravdu. Na druhou stranu ovšem mobilní technologie používá čím dál více lidí, a TWR považuje za součást svého poslání předávat lidem poselství, které nám bylo svěřeno, takovým způsobem a prostředky, které jsou snadno dostupné. Můžeme na to pohlížet tak, že – i vzhledem k určité stagnaci rozvoje FM vysílání Rádía 7 – se díky rozvíjejícím se mobilním technologiím vlastně potenciální dosah celodenního vysílání Rádía 7 rozšiřuje. Jednak roste množství nejružnějšího druhu Wi-Fi sítí, jednak řada lidí využívá datových tarifů mobilních operátorů. Ve spojení s mobilními zařízeními se tak vlastně Rádíu 7 dostává celoplošného pokrytí.

Přehled možností příjmu vysílání Rádía 7 na mobilních zařízeních:

- **Mobilní web m.radio7.cz (Android, iOS, Windows Phone)**
- **Aplikace Rádio 7 (Android, dostupná na Google Play)**
- **Univerzální aplikace pro příjem internetových rádií na mobilních zařízeních: Virtual Radio (Android), play.cz (iOS, Windows) a další**

Kdyby se mě někdo zeptal, jestli mi je mikrofon v režii Rádía 7 přítelem nebo nepřítelem, řekl bych mu: „Na to není snadná odpověď“. Tato otázka ale nezazněla. Úkol je: Popiš výrazný osobní zážitek za mikrofonem. Na toto téma něco napsat je také docela nesnadné. Tak se raději vrátím na začátek ☺. Za mikrofon usedám nejčastěji v neděli odpoledne a mým úkolem je „poslat“ po internetu převážně reprízy už odvysílaných pořadů. Osobně neděli vnímám jako každý jiný den. Nejsem „nedělář“ ani „sobotář“, natož „pátečník“ (viz Řím 14, 5 a 6 – jiný považuje všechny dny za stejně důležité). Na druhé straně vím, že velká většina lidí na světě bere víkend jako čas k odpočívání nebo čas sváteční. Proč ne? Tedy v tom případě je mi mikrofon kamarádem, který mi pomáhá v tom, abych našim posluchačům nijak v jejich odpočívání, případně slavení, nepřekážel. Nepřítelem mi mikrofon je tehdy, jestliže nejsem v dobré kondici. Co to znamená, jakou situaci tím myslím? No to, když jsem se těsně před vstupem do vysílání moc napil a mám puslu plnou slin. Nebo jsem se nedostatečně nadechl a větu, kterou mám v hlavě připravenu, asi celou nedořeknu. Nepřítelem je i tehdy, když mu nevyjedu jeho šavli na pultu. To prostě, ne z nějakého „vážného“ důvodu, ale prostě pro technickou chybu, nevdá ani jednu mou hlásku. Nu co napsat nakonec těchto myšlenek o mikrofonu. Někdy je mi spolupráce s ním

4

pořadů je každý týden opravdu hodně. A jsou originální, reprízy jsou v podstatě jenom **Světém Bible**. A to vlastně ani všechny pořady v archivu nejsou, takže jich je ještě víc. Využívám v poslední době hlavně zvukový archiv, ze kterého si vybírám. A jsem osloven a donucen k přemýšlení. A k modlitbě. Třeba takový Lukáš Targosz (mám to čerstvé v paměti). A další. Přiznávám, že si některé myšlenky z vašich pořadů půjčuji – třeba když mám úvod k modlitbám. Snad se na mě nezlobíte. Vaše vysílání je mi posilou. Pán Bůh vám všem žehnej. *Rostislav* ✉ Vážená redakce, v úvodu bych vám chtěla vyjádřit díky za to, co děláte. TWR si ladím víceméně každý den na Proglasu a z většiny pořadů bývám nadšená. Nicméně

velkým otazníkem, něco v tom smyslu: Co to ze mne zase vyšlo za zvuk? Jindy je mi velkým vykřičníkem. Něco jako: Pozor, buď vždy připraven! No a výrazný osobní zážitek? Ten probíhá neustále, znova a znova, pokaždé, když si k němu sednu.

Vlastimil Kolegar

Druhá polemika evangelizační

Odposloucháno v církvi: „Já své děti chodit do církve nenutím, u nás doma se o Bohu normálně mluví a děti se musí pak samy rozhodnout, zda budou žít s Bohem nebo bez Boha.“

Ano, zdá se to jako moudré slovo rodičů. Takoví rodiče jsou „zbožní“, pravidelně navštěvují svoji církev, zapojují se do života sboru, žijí příkladným životem, modlí se a své děti sledují, o co se zajímají, co je baví, snaží se rozvíjet jejich obzor poznání a tajně si snad přejí, aby následovali jejich víru. Zdá se to moudré. Je to v souladu s moderním pojetím svobody.

Když bylo dítěti pět let, šli s ním poprvé do zoologické zahrady. Dítě vidělo opičky, hladilo kůzlátka a vrhlo se pohladit lva za velikými mřížemi. Maminka vyjekla v okamžiku, kdy tatínek chytil ruku dítěte těsně před vyceněnými špičáky lva. Šlo „jen“ o ruku, možná i o život. Uvědomili si rodiče, že vzali dítěti jeho svobodu? Že mu znemožnili osobní zkušenost s tlamou lva? Uvědomili si, že v jiných situacích vlastně dítěti berou jeho svobodu dnes a denně? Například i tím, že mu zakazují jíst čokoládu z chodníku, že mu nařizují umývat si ruce před jídlem, že ho vodí k zubaři, kde dítě řve bolestí... tady nenechávají dítě dospět s vědomím, až bude velké, ono se rozhodne... Apoštol Petr píše: *Bud'te bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako „lev řvoucí“ a hledá, koho by sežral.* Dospělí křesťané nedoceňují dosah evangelizace. Rodiče nemluví o svobodě dítěte, když jim hrozí bezprostřední nebezpečí, nedávají na první místo svobodu rozhodnutí dítěte, pokud jde o zdravotní prevenci a hygienu, dokonce bez vědomí a souhlasu dítěte uzavírají v pojišťovně jeho životní pojistku... ale zcela neteční zůstávají k příležitostem připravit dítě na věčnost. Dítě je Boží dar, a Pán Ježíš učí všechny slovy: *„Nebráňte dětem jít ke mně, jejich je nebeské království“.* Ale my nebráníme, namítají rodiče. Starozákonní Anna věděla, že její syn Samuel je darem od Hospodina a říká svému muži: *„Až bude chlapec odstaven, přivedu ho, aby se ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy.“* Tento svůj slib dodržela a Bůh si Samuela použil k velikým věcem. O tom je historie. Evangelizace našich dětí není v tom, že jim dáme svobodu, aby se jednou rozhodly. Evangelizace je i v tom, že jim, pokud je to na nás, zabráníme, aby strčily ruku do tlamy lvu, který obchází a řve. Evangelizace je v tom, že jim vytvoříme prostředí, kde poznají nebezpečí a my je přivedeme k Ježíši, který je bezpečnou zárukou věčného života. Satan se o své oběti rve, zatímco my často raději dáváme „svobodu“. Nebezpečí je daleko větší než v zoologické zahradě.

Aleš Bartošek

5

přejdu raději ihned k věci – pořad **Zrcadlo** s tématem Miluj sám sebe mne velmi zklamal. Ačkoliv moderátor v úvodu předeslal něco ve smyslu, že jakkoliv zní název hrozně, není třeba se bát, tak já přesto musím konstatovat, že se pořad nepovedl... Nemám ráda, když se někdo snaží skloubit víru v Pána Ježíše s humanistickou psychologíí, která z pohledu Písma vychází z naprosto neakceptovatelných premis. Hlavní myšlenku zde tvoří vybájená skutečnost, že abych milovala bližní, musím napřed milovat/přijímat samu sebe, což je blud. Stačí uvést tento verš, aby člověku bylo jasné, co je předpokladem lásky vůči bližnímu: *„Milování, milujeme jedni druhé; neboť láska je z Boha a každý, kdo miluje, se*

Modrá plastová žirafa

Občas k nám do redakce dorazí zásilky s netradičním obsahem – jednou takovou byla tuhle i krabice plná plyšových hraček. Dříve jsme je v našem hudebním studiu využívali pro posílení zatlumení, teď dělají radost dětským hostům naší redakce. Nedávno mě v práci vyzvedl manžel i s nejmladší čtyřletou dcerou. S nadšením se vrhla ke krabici a když jsem jí dovolila, že si může něco vybrat, oči jí zazářily. Z bedny plné zánovních plyšáků a panenek vytáhla úplně zespoda velkou modrou plastovou žirafu, která zjevně měla svá nejlepší léta už dávno za sebou. Marne bylo moje naléhání, jestli si přeci jen nechce vybrat něco jiného (třeba tu krásnou panenku s krajkovým kloboučkem!). Třímala rozhodně žirafu jako poklad nejcennější. Strávila s ní celé odpoledne a vymyslela mnoho způsobů, jak se dá modrá plastová žirafa doma využít. Když šla po večěři do sprchy, žirafu z ruky nepustila, vždyť přece byla trochu ušmudlaná a potřebovala se taky umýt. Když dcerka usnula s žirafou věrně po boku, ještě chvíli jsem postála u postýlky. Něco mi to připomnělo. Můj nebeský Otec mě přece taky vytáhnul až ode dna. Nedal se zmást zevnějškem ani tlakem okolí a v pravou chvíli vzal do ruky právě mě. Navzdory mému pocitu, že už mám svá nejlepší léta dávno za sebou, zná tolik způsobů, kterými mohu být svému okolí k užítku, že jsem se jich doposud ještě nedopočetala. Umyl mě a očistil. A konečně – dopřává mi spočinutí a každodenní blízkost své náruče.

Petra Eliášová

V době vrcholící krize na Ukrajině (v únoru 2014) navštívila naši redakci mladá brněnská studentka Marija Nobilisová, která se s maminkou ve 13 letech přestěhovala z Ukrajiny do Brna. V týdeníku **Za obzor** mluvila nejen o svých vzpomínkách na život na Ukrajině, ale především o současné situaci a životě v Kyjevě. Nechyběly ani zážitky z kyjevského náměstí Majdan, které Máša sama několikrát už v době protestů navštívila (fotka z náměstí Nezávislosti – Majdanu – s jedním z účastníků, kteří zde pobývají od počátku protestů).

6

narodil z Boha a zná Boha. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, neboť Bůh je láska.“ (1 J 4:7,8) Nemluvě o tom, že agapé má svůj zdroj jedině v Bohu. Člověk ji sám ze sebe nevykřeše, byť by se miloval a přijímal sebevíc. Agapé mu musí být dána shůry. „... v našich srdcích je rozlita Boží láska skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“ (Ř 5:5) Milování sebe sama vyplývá už z naší přirozenosti, této podřadné sebelásce není třeba se učit, všichni jí máme vrozenou. Pavlovou „terapií“ na krocení sobectví a s ním spojených neužitečných tělesných i duševních žádostí je chození Duchem, nikoliv přijímání a milování sebe sama. „Duchem chodte a žádost těla nevykonávejte.“ (Ga 5:16) Mám za to, že toto učení není inspirováno Bohem, nýbrž

Mám ráda ty chvíle, kdy usednu za mikrofon – ať už v pořadu s hostem nebo jako průvodkyně vysíláním. Po pár letech zkušeností už trochu zmizela tréma a užívám si každý okamžik živého vysílání. Při rozhovoru s hostem je to pro mne větší zátěž. Leží na mě ta tíha zodpovědnosti, aby rozhovor měl hlavu i patu, dobrý obsah i formu. Ale při provázení směnou je to svobodnější, a tak si někdy pohrají s výběrem písní k připraveným pořadům. Miluji obzvlášť ty chvíle, kdy to pěkně do sebe „zapadne“, aniž by to předem někdo naplánoval. Už mnohokrát jsem nadšením skoro vykřikla, když jsem zahrála píseň z připraveného playlistu a ta svým obsahem přesně sedla k tomu, co bylo právě řečeno! (Playlist jsou vybrané písně, které pro danou vysílací směnu mohou postupně použít. Připravuje je hudební redaktorka a ta vůbec neví, kdy přesně píseň nakonec zařadím.) Ale ještě krásnější jsou okamžiky, kdy vysíláme **Písničky na přání** posluchačů a někdo si přeje právě tu píseň, kterou mám nachystanou! V tu chvíli vím, že to není jenom tak, a že tohle nemůže naplánovat člověk... Bůh nad vším bdí a i v takových maličkostech dává najevo svou blízkost.

Lenka Malinová

Třetí polemika evangelizační

Tichá pošta je dětská hra, kdy se šepem, od ucha k uchu, přenáší nějaká věta. Jen jsem nikdy nepochopil, zda zvítězí to družstvo, které původní větu co nejvíce zkomolí, anebo to, které ji přenesne přesně. Legrace je v prvním případě rozhodně větší...

A tak nějak podobně se v družstvech křesťanů šíří evangelium o Pánu Ježíši Kristu.

Když poslouchám výsledek průchodu evangelia od prvního k poslednímu, také někdy nevím, zda jde o legraci...

Na stěnách modliteben bývají umně vymalované biblické citáty, často výroky Pána Ježíše, na pulťku kazatele leží veliká Bible se zlatou ořízkou... a na biblické skupince odposlouchávám, že předmanželským sexem se nikdo nezabývá, to je přece přežitě. Z jiných úst ucho přejalo ohromný zážitek ze včerejší party, kde se příjemně tančilo a měli vynikající pití, jen prý nedostala odvalu pozvat svoji kamarádku na biblickou skupinku (do sboru – to vůbec ne, to ona by nešla).

Jakoby na konci „sdíleného“ biblického vyučování bylo slyšet slovo od Boha, kterému nezáleží na mravnosti, poctivosti, pravdomluvnosti, přímosti – jen slovo láska se ještě drží v kurzu. Láska, která nebolí, nic nestojí, nevyčítá, nenapravuje, láska, která nemá oporou v Bibli, láska, o které Ježíš nikdy nemluvil. Ale je to „láska Kristova“, protože tak jí chceme rozumět. Nikdo by přece netoužil po Bohu, který člověka omezuje. A tak nabízíme Boha, který rozhodně neomezuje, naopak podporuje, drží, chodí s člověkem po zemi a odstraňuje překážky, nemoci. Bůh je láska. Bůh nedá nikomu zahynout, každému bude dávat nekonečně mnoho šancí...

7

světem. Tolik z mé strany. Věřím, že se alespoň trochu nad tím zamyslíte, neboť ne všechno, co se trpí, je zlato. S láskou v Kristu posluchačka *Monika* ✉ Zdravím Rádio 7 do Brna, dovolte mi, abych vám poděkoval za vaši práci a pořady, které vysíláte. Chtěl bych vám popřát krásné, klidné vánoční svátky a každému z vašich pracovníků i jejich rodinám Boží požehnání. *Jiří* ✉ Ďakujeme za dnešnú doobedňajšiu vianočnú spoločnosť, vytvárajúcu pocit nebeského domova a pokoja. Prajeme pokojné a požehnané Vianoce vám z redakcie aj všetkým poslucháčom pri svojich prijímačoch. Vaši *U.* z Prešova ✉ Ďekujeme za vaše vysílání i výběr pořadů. Moc nám zpřijemňujete nejenom svátky. Přejeme Boží požehnání

Zveme kamarády do družstev křesťanských soutěžních klubů, zájmových kroužků a Boha tam nějak někde určitě najdou. Bůh má zájem na záchraně člověka, Bůh chce člověku pomoci a ty Ho nechceš přijmout? Proč bys nechtěl? Pán Ježíš Tě miluje, on přijímá každého, ať je, jaký chce... a zůstaneš sám sebou dál, jen budeš mít Krista (tak nějak navíc).

Jinými slovy: To evangelium je na konci řetězce předávání natolik zdeformované, že arcibiskup z Canterbury musel prohlásit: Divím se, proč by se někdo namáhal ukřižovat Krista protestantských liberálů. Volmomyšlenkářská, lidská idea o Bohu, o Pánu Ježíši Kristu, je představou vytvořenou a modelovanou naší neochotou správně reprodukovat, neochotou přiznat pravdu, a tato idea je tedy vlastně „vytuněnou“ modlou – ale není to správná představa o Bohu či o Kristu.

Ano, takový Kristus by nikomu nevalil – žel, ovšem také nikoho nezachránil.

Realita je ale jiná. Bible prozrazuje, že Kristus byl ukřižován kvůli našim hříchům a přestoupením. Kristus nezemřel proto, aby člověka podpořil v jeho činech. Kristova smrt nezůstala bez odezvy. Smrt Pána Ježíše se stala cenou za odpuštění hříchů člověka. A pokud stejné ukřižování dnes nehrozí člověku – jinými slovy: pokud není to „koncové“ evangelium stejně čisté, pravdivé a současně plné lásky jako Kristovo evangelium, není ničím, není evangeliem. *Vy jste sůl země, ztratili sůl slanost, čím bude nahrazena?*

Aleš Bartošek

Chystám se na první vstup své „směny“. Přehled písni, programové schéma, znělky, podkrosová hudba, kalendář, nastavit výšku židle, nádech, výdech... Zdá se, že všechno je, jak být má. Tak ještě vyzout a pomodlit se.

Na tenhle rituál jsem si už zvykla a pomáhá mi uvědomovat si, kde jsem a proč. Totiž za mikrofonem jde – stejně jako u každé jiné práce – propadnout rutině a zvyku. Odvykládám, co odříkat mám, pustím příslušné příspěvky a písni a jdu domů. Do jisté míry to stačí, nikdo mi nemůže nic vytknout, dělám přece svou práci dobře a včas. Jenomže dělat svou práci *jenom* dobře anebo *jako Bohu* je rozdíl. Mně pomáhá udělat to, k čemu kdysi vybídl Bůh Mojžíše: „Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“

A tak většinou moderuju bosa. Dost často je mi zima na nohy, ale na druhé straně mi to pomáhá a připomíná, že můžu do téhle práce či služby dát víc. A chci to. Kvůli Bohu, sobě i vám.

Kateřina Hodecová

Obměna týmu TWR-CZ

V prvním pololetí 2014 dochází k odchodu tří pracovníků. První lučení-neloučení bylo hned v lednu, kdy z řádného pracovního poměru odešla Jiřina Čunková – ale více o tom píše sama.

Ke konci dubna odchází z týmu Petra Eliášová. V TWR pracovala devět let, z toho čtyři roky doma na mateřské. Věříme, že o hlas Petry ve vysílání nepřijdete a že občas přijde týmu vypomoci.

8

ve všech oblastech které jsou u vás potřeba. *Ivan a Marie* ☒ Díky vám všem za všechny programy, kterými mě povzbuzují a vyučují a za celou část, která mě velice oslovila – Bílé Vánoce – která byla zvlášť uváděna na 1. svátek vánoční. Sleduji a modlím se za naplnění ekonomické situace po celý rok a zvlášť na konci roku. Tak věřím, že Pán se postará i nadále o své dílo. Požehnaný celý rok vám všem přeje vaše posluchačka *Jarka* ☒ Děkujeme ze srdce za vánočně-novoroční vysílání české redakce, hlavně za odpoledne 25. prosince, které moderoval Pavel Hromádka! Kolik jen nocí k nám tenhle dobrý člověk promlouval a učil nás o vztahu s nebeským Tatínkem! Pravda, všechna čest i Charlesi Stanleyovi, ale hlas pana

Třetí loučení nás čeká v červnu, kdy po 2,5 letech plánovaně odchází technik Jan Konečný. V současné době hledáme muže, který by na tuto pozici nastoupil po něm. Práce technika se externě moc realizovat nedá.

I když odcházející třeba zůstanou v těsném spolupracujícím vztahu s týmem TWR-CZ i nadále, stejně jde o poměrně významnou změnu v osobním životě každého. Celá redakce všem přeje Boží milost a pokoj do nové etapy jejich života, s vděčností za léta spolupráce.

Od ledna se v týmu pravidelně zapracovává Luděk Brdečko. Přichází vypomáhat vždy na jeden den v týdnu a po zapracování by měl zůstat řádným členem týmu. Dá-li Bůh, v roce 2015 ho představíme více.

Ohlédnutí i vyhlédnutí

Když jsem na konci roku 2004, trošku nešťastná z práce z nouze na brněnské benzince, stála před dveřmi budovy TWR s nadějí na práci, ani trochu jsem netušila, že mi tak přiroste k srdci. Hned po Novém roce mě vzali. Práci vykonáváte většinou proto, že musíte, a ne, že moc chcete. V mém případě se práce stala i koníčkem. Jsem zpěvačka, poslouchám křesťanskou hudbu, jsem ráda v kontaktu s muzikanty, a pokud je hudební pořad **Pohovka** místem, kam můžu všechny tyhle informace vložit, pak jsem šťastná. Být hudebním redaktorem a ještě k tomu v křesťanském rádiu, které je zaměřeno na misi, co víc bych si mohla přát? Zpočátku jsem o redaktorské práci nevěděla nic. Ani jsem pořádně neuměla pracovat na počítači a třásla se mi kolena, kdykoli jsem se měla učit něco nového. Od psaní scénářů, přes nahrávání, střih a mix pořadů, až po moderování. Kdyby nebylo trpělivosti a shovívavosti už zapracovaných kolegů, nevím, nevím.

Do Brna jsem před těmi devíti lety přijela s dcerou. Ta je dnes už dospělá, vdaná, šťastná.

Já jsem se vdala v roce 2012 také. Než jsme se s Martinem vzali, mluvili jsme o naší budoucnosti. Také o dětech. Vlastní už určitě ne, ale co si nějaké osvojit? Byl bys, Martine, pro? Věděla jsem, že jezdíval do dětských domovů, a proto mě jeho ano ani nepřekvapilo.

Když se jedni naši přátelé stali pěstouny na přechodnou dobu, byli jsme velice blízko celému dění od převzetí děťátka až po předání adoptivním rodičům. U nás je tato forma pěstounské péče stále ještě pro mnohé nová. Děťátko může být u těchto proškolených pěstounů, zařazených do evidence, nejvýše rok. Důvody bývají závažné. Například rodiče zemřou při autonehodě a musí se rychle vyřešit, co s dětmi. Nebo se miminko ocitne v babyboxu a než aby šlo do kojeneckého ústavu, je lepší být u osoby, která mu poskytne na přechodnou dobu bezpečí a láskyplnou náruč. Meziitím se už pro ně hledá adoptivní rodina.

Hromádky prosvěttil a zahřál mou duši a velkým dílem přispěl k tomu, že jsem začala doopravdy naslouchat! A tak si jen představte tu radost, když jsme ho poslouchali i ze studia, mezi pořady! I ty byly zajímavé, díky za ně! Zavolat jsem ten den neměla odvahu, abych nezjistila, že je celé to odpoledne předtočené, doufám, že úplně nebylo ☺. V roce 2013 jsem byla pokřtěná, měli jsme s Davidem krásnou svatbu a Pavel Hromádka ten bohatý rok završil, nemohli jste to vymyslet líp! Přejeme vám oba do roku 2014 další dobré nápady, zajímavé hosty, štědré dárce a hlavně Boží vedení! Vaši věrní příznivci a posluchači *Markéta a David* ✉ Dobrý den, měla bych takový dotaz: kdo použít hudbu pro nás, satelitní

Vloni jsme tedy i my absolvovali nesnadné i trochu nepříjemné psychologické testy, 72 hodin odborného školení a v lednu tohoto roku jsme byli zařazeni do evidence pěstounů, čekajících na telefon. Zavolali nám brzy. Od 30. ledna máme v péči tříletého chlapce, který má za sebou hodně nepříjemné věci. Hledá se pro něj náhradní rodina a my doufáme a modlíme se za tu nejlepší pro něj. V TWR o našem uvažování věděli. I proto jsme společně plánovali, jak dál. Úplně se rozloučit s Brnem jsem v úmyslu neměla a potěšilo mě, že ani vedení TWR se mě zbavit nechtělo 😊. Zůstávám zatím jako externí spolupracovnice. Jenom včera, když jsem byla nahrávat hudební pořady ve Frýdku-Místku, mezitím, co manžel byl s klukem na výletě, jsem si uvědomila, jak moc je pro mě důležité být součástí TWR, lidí, kterým důvěřuji, které mám ráda. A kterých si také vážím pro jejich lásku k Bohu a lidem. Devět let v rádiu mi dalo hodně. Jsem bohatší o zkušenosti, přátele, cenné rady. Také misii i jednotu chápu dnes jinak než před lety, ale to už by bylo na další povídání... Jako rodina jsme na začátku něčeho nového, přesto věřím, že velkého. Když jsme si malého Kristiána přivezli, mnoho nocí jsme se nevyspali. Bil hlavičkou do polštáře, a to tak, že to bylo slyšet i u sousedů. Občas se jeho postýlka ocitla na druhé straně ložnice. Deprivované děti mají za sebou leccos. Ani netušíme. Dnes mám obzvlášť radost. Kristián spal totiž celou noc a ani jednou neměl potřebu sebou házet. Je to pro nás odměna a musím přiznat, mám slzy v očích. V mém novém zaměstnání pěstounky sama sebe chápu jako člověka, který pomáhá dětem v krizi. A jakou roli v tom mém srdci hraje TWR? Nezapomínám, že mám být nositelem evangelia. Často slychávám, i z kazatelů, že máme lidem nejdříve kázat evangelium naším příkladným životem, a promluvit, až když je

Martin Čunek, manžel Giny, se v lednu 2014 přidal do týmu moderátorů pořadu **Na sobotní frekvenci Proglasu**. Slychat ho můžete většinou poslední sobotu v měsíci. Zde se svým únorovým hostem Martinem Šindelářem.

to skutečně nezbytné. Nepřikláním se k tomuto názoru. Chci přece přivést člověka ke Kristu, ne zase k tomu nedokonalému k člověku, tedy k sobě. I kdyby se lidé díky mému pěknému chování obrátili, jsem zárukou, že je nezklamou za dalších pět měsíců? Určitě ne. Slova nebo spíše Slovo má velký význam. Samotné evangelium má moc zachránit. Když zakusíme moc evangelia a setkáme se s Ježíšem Kristem, pochopíme, že jedině na této skále můžeme stát. Chci samozřejmě žít a jednat co nejlépe, chci ale také mluvit. Rádio 7 je místem, kde to jde.

Jiřina Gina Čunková

posлуhače, v době poruchy? Třeba dnes dopoledne místo **Listárny**? Ta hudba je totiž většinou docela podle mého vkusu, tak bych chtěla tomu někomu poděkovat za to, že mi takto zpříjemňuje chvíle, kdy nemohu poslouchat normální vysílání Rádia 7. Občas se ale ani ta hezká hudba nedá poslouchat, protože i ta porucha má asi poruchu a hudba bývá přerušovaná nesouvislými kousky mluveného slova. Jako třeba při poslední **tematické sobotě**. S přáním bezporuchového vysílání **Maryla** ✉ Děkuji za pěkné vánoční a novoroční speciály, děkuji všem, kdo pomohli vytvářet vánoční pohodu všude tam, kde poslouchali Rádio 7. Bloček na záznamy toho, jak reagovat na pořady, byl dobrý nápad. Budu se snažit

Znáte **ethos** ?

křesťanský časopis pro celou rodinu

Znají ho Vaši přátelé?

Ukažte ethos svým přátelům,
ve vaší skupince,
na biblické hodině.

- podává evangelium přirozeným způsobem
- upevňuje ve víře, dává naději v těžkých situacích
- povzbuzuje rodiče, vede manžele k lásce, má vždy něco pro děti

dvě ukázková čísla zdarma • www.ethos.cz • tel: 603 44 55 70 • ethos@ethos.cz

... poslušná byla a laskavá
vždy při chuti a při síle,
nenáročná a skromná,
připravená stála na stráži,
jen klíčkem povel dát
a srdce hnané silou koňskou,
nedala se zastrašit nepřátel silou

Všem řidičům, přátelům a známým s radostí v srdci a hrdě oznamujeme, že nás zcela nečekaně opustila naše milovaná, kdysi dávno darovaná, věrná a užitečná dáma a přítelkyně z Japonska, paní

CiViC HONDA

Odešla z naší stáje zcela nečekaně v listopadu 2013. Sice už trpěla několika málo drobnými neduhy (jež ovšem s věkem jejím snoubí se přirozeně), například rakovinou tlustého střeva, statečně ve dne i v noci koukala vpřed očními implantáty s víčky jen šroubovákem štelovatelnými. K tomu nedávno diagnostikovaná hluchota, kdy náruč otevírala sice ráda, ale neslyšela už dálkové povely, a proto jen na pohmat kovového klíče reagovala. Kůže na těle se jí vrásněla a v minulosti prodělala i několik operací žeber a končetin. Nicméně stále v plné kondici mozkové i srdeční ani jednou nezkolabovala vlivem svého věku, jen kočí jí dal párkrát povel nesplnitelný. Ze sedla svého nikoho nevyhodila (byť zasloužil by si nejednen nejednou), před nebezpečím uchrániti dokázala spolehlivostí těla i duše své a věrnost její byla příkladná.

Trvdřáky sice opustila navěky, jen k jednomu přilnula láskou nesmrtelnou. Naposled se nechala osedlat Ginem a odcválala směrem k Jičínu Novému, by tam stavu střednímu i kojeneckému posloužila naposled. Tam pohřbena bude i v čas svého naplnění služby a na věčnou její památku foto bude v albech i s tímto smutným psaním uloženo.

Na cestu ze stáje naší poslední dali jsme jí žrádla maličko, obutí na léto i zimu i trochu sladkostí do útrob jejích...

Ach, jak smutno nám...

Za vděčné truchlící pozůstalé

Jítka, Katka a Aleš

jezdci staří, jménem veškerých potomků dalších

Čtvrtá polemika evangelizační

Vzpomínám si na svá léta v nedělní škole a konečně nejen tam, i ve sboru se slovo evangelium skloňovalo ve všech pádech. Český význam toho slova je „dobrá zpráva“. Mám to zafixované v mysli i v srdci. Je to určitě dobrá zpráva, protože to je zpráva nebo informace o tom, že Bůh člověka miluje, dává mu šanci na dobrý život, na změnu k lepšímu ... Konečně onen ústřední verš Nového zákona je tou nejlepší zprávou: *Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.* A tato zpráva je předmětem misijní práce každé křesťanské misie. Ale to by bylo málo, každý věřící jednotlivec ví, že evangelium je to, co má nést dál a rozšiřovat... dokonce „případně i nepřípadně“ (vhod i nevhod) – to je poslán od samotného Boha.

A určitě nejsem sám, komu se doneslo k uším, že jako křesťané musíme lidem nabídnout něco lepšího, nějakou alternativu všeho, co je zklamalo, že lidem musíme přinést něco nového, co je zaujme... a tak nějak to slovo evangelium nahrazujeme jinými slovy, jež znějí libozvučněji a barvitěji. Musíme naplnit jejich potřeby a najít díru v jejich životě, která ještě není naplněna.

Moje otázka je možná zbytečná, ale přesto ji položím: Používáme jiný výraz pro totéž, anebo s výrazem ztrácíme i obsah? Dobrá zpráva... hm, dobrá zpráva... to je například, když navazující spoj počká na nás zpožděný let, to je také, když na rentgenu už nejsou stopy po rakovině, to je také, že nehodu přežil bez následků, to je také, že na zakoupený los vyhrál první cenu... Dobrá zpráva je taková, která příjemně překvapí a uspokojí nás, která nám usnadní situaci, pomůže něco vyřešit, změnit k lepšímu... je jeda, všichni bychom jich chtěli slyšet mnoho a stále. A co to je za dobrou zprávu, kterou nikdo slyšet ani nechce? Evangelium?

Ale divil jsem se. Bible popisuje situaci v Ninive, kde obyvatelé překvapivě chtěli slyšet evangelium. Jonáš byl poslán kázat městu Ninive, a teď se můžeme v podstatě jen oklikou podívat, co jim kázal. Ta zpráva pro tamní obyvatele byla v podstatě dost krutá: Za 40 dnů bude město zničeno – to říká Bůh, křičel Jonáš v Ninive, zasmrádlém městě hříchu. To byla hlavní zpráva posledních tří dnů. Co způsobila tato zpráva? Čekal bych, že si rozjízásaní obyvatelé ještě více užijí, co se užít dá, zničí, co se zničit dá, protože na čem by už záleželo? (To samozřejmě v případě, že té zprávě vůbec uvěří.) Kdyby neuvěřili, neměnili by asi nic, leda tak Jonáše vykoupali v místní kašně ještě jednou. Ale k velikému překvapení, oni se totálně změnili a uvěřili, že Bůh je a mluví pravdu a s výhledem plným nejistého očekávání si sypou popel na hlavu, přestávají hřešit a doufají, že možná Bůh ortel změní. (A změnil.)

Dobrou zprávou pro Ninive – chcete-li evangeliem pro Ninive – bylo důrazné konstatování, že brzy bude konec a přijde trest na hříšné lidi. A to je zachránilo. Ta dobrá zpráva vlastně nic dobrého neobsahovala, neplnila žádné jejich potřeby, nic neslibovala a ani Jonáš se nepokoušel zapadnout do jejich doupat a pomalu je přátelsky přesvědčovat. A přesto to byla ta nejlepší zpráva, kterou mohli slyšet. Tak si říkám, zda se někdy sami nepřipravujeme o radost z Boží moci,

jej využívat. Všechny v redakci zdraví Marie ☒ Vážená redakcia, priatelia v Pánovi Ježišovi, chcel by som sa vám poďakovať za povzbudenie, ktorého sa mi dostáva skrze vaše programy. Počúvam vás už viac ako 30 rokov a zvlášť relácia **Svätem Bible** je moja srdcovka. Teraz vás počúvam najmä cez internet, lebo je to oveľa kvalitnejšie a nemusím sa trápiť s naladením, aby som čosi počul... Mám v počítači tiež archív s vašimi reláciami, ktoré ma najviac oslovili. Tie si potom nahrám do mp3 prehrávača a púšťam do slúchadiel, keď cestujem alebo sa túlam po horách. Požehnanie vám vyprošuje Jozef ☒ Milí přátelé, došlé potvrzení o darech mě konečně donutilo napsat. Dostalo se nám veliké milosti od Pána v už neúnosné situaci.

když tu dobrou zprávu modifikujeme podle vlastního přesvědčení o tom, co lidé potřebují a nebo chtějí slyšet. Ale Bůh poslal Jonáše s tím, že to bude Bůh, kdo bude mít to poslední slovo o tom, co má Jonáš říkat. A to je jádro evangelizace dodnes.

Aleš Bartošek

Na sklonku února jsme navštívili našeho dlouholetého podporovatele a přítele Mirka Stárka ze Strachotína. Díky neobvykle teplému počasí se dostalo i na venkovní posezení a povídání. Na foikách jsou sice jen muži (technik Daniel Zeman s kočkou a ředitel TWR-CZ Aleš Bartošek s hostitelem), ale „hezké křesťanky“, jak říká Mirek Stárek, samozřejmě nechyběly.

Ekonomika roku 2013

Tento rok byl z pohledu ekonomického poměrně standardní, a to až do listopadu. Během roku jsme po 16 letech užívání museli vyměnit koberec v několika místnostech, opravit několik zaseknutých a odvrtných zámků a nějaké drobné další opravy. K opravě fasády zatím nemohlo dojít, byly důležitější výdaje.

Největšími výdajovými položkami jsou mzdové náklady, zahrnující povinné odvody do státní kasy – to je plná jedna třetina výdajů nebo polovina mzdy pracovníka (záleží, z kterého konce se na to dívá). V roce 2013 bylo v TWR 13 pracovníků, což je optimální počet, ale současně i „optimální“ výdaje.

Listopad už ekonomicky standardní nebyl, protože jeden z našich podporovatelů se rozhodl, že nám namísto finanční podpory pošle peníze na nákup nového auta. A tak se také stalo, náš

14

Manžela po jeho čtyřech mrtvicích už jsem pro vlastní slabost nebyla schopna opečovávat ani s pomocí. Podařilo se nečekaně. Dostali jsme místo v domě pro seniory, kde jsme spolu a o manžela je pečováno, já jsem jeho ústy a starám se, aby měl vše potřebné. Loučím se s přáním Boží inspirace ve vaší práci. Momentálně neposlouchám, nemám tu satelit a Proglas jsem tu nechytila, ale až se patřičně usadíme (stěhování bylo strašně náhlé, takže je stále hodně co uspořádat), tak se napojím přes internet. Pán Bůh vám žehnej ve všech oblastech. Zdraví *Eva* ✉ Dobrý den, jen bych chtěl poděkovat za program **četyb na pokračování**. Knihy, které použítte, bych si sám od sebe asi nikdy nekoupil, přesto jsem

rozpočet tedy zahrnuje v příjmové i výdajové položce částku za nákup nového vozu Kia Ceed. **Nové auto** nám bylo doporučeno jako výborná kombinace kvality a ceny a navíc jsme v nabídce dostali na vůz plnou záruku po dobu 7 let.

Naše auto Honda, které jsme už ojeté pořídili v roce 1999, už skutečně zasluhovalo odpočinek (ale více je uvedeno na „parte Honda“).

Novou Kia Ceed jsme poprvé zajížděli až v roce 2014 a nemůžeme si ji vynachválit. Děkujeme Pánu Bohu i dárci a dárcům za každý velký i drobný a dobrý dar.

V průběhu roku jsme také měnili dodavatele energií a i tento krok nám pomohl aspoň trochu ušetřit. Během roku jsme odeslali z našeho rozpočtu necelých 100 tisíc korun také do Afriky – viz článek na jiném místě.

Následující tabulka odráží uskutečněné finanční transakce roku 2013. Odpovídá realitě našeho hospodaření se svěřenými penězi. Nezahrnuje účetní evidenci odpisů nemovitostí, zařízení apod. Snad ještě připomeneme, že na hospodaření TWR-CZ dohlíží Rada prostřednictvím Revizní komise a také státní správa, která dohlíží a velice přísně kontroluje odvody daní a podobných poplatků. Jsme vděční, že jsme všemi kontrolami prošli bez úhony.

Výdaje:

Nákupy drobného majetku + materiál na opravy přístrojů a zařízení <i>(3 nové počítače, externí harddisky, 3 židle, nové zimní pneu pro KIAU, malé reproduktory, grafická karta, řadič PCI, síťové karty, přepěťová ochrana, držák na reprobodny, drobné nářadí)</i>	83,5 tis. Kč
Pořízení nového auta – KIA	382,1 tis Kč
Počítačové programy	15,8 tis. Kč
Spotřební materiál <i>(tonery, papíry, kancelářské potřeby, obálky, klávesnice, média pro výrobu a archivaci pořadů, knihy, CD do hudebního archivu, odborné publikace, CD pro záznam pořadů pro posluchače, studiové potřeby – elektromateriál, baterie do mikrofonů a cestovních minidisků, driverů, potřeby pro provoz auta, občerstvení, čisticí, prací a údržbové prostředky)</i>	57,9 tis. Kč
Tisk <i>(časopis Anténa, programy TWR a propagační materiály, složenky, PF)</i>	91,7 tis. Kč

vděčný, že je můžu slyšet. Jinak bych se k nim pravděpodobně nikdy nedostal. Přeji Boží sílu a požehnání do služby. Petr ✉ Zdraví Vás Peter a Miška, sme pár, plánujeme spoločný život. Počúvame vaše rádio celý deň a veľmi sa nám páči vaše vysielanie. Nachádzame v ňom nádherné slová pravdy, zaujímavé rozprávanie a taktiež skvelú hudbu. Fandíme vám a želáme čo najviac poslucháčov. Nech vás Pán Boh požehnáva. ✉ Stotožňujem sa s poslucháčom, ktorý vám volal pred pol hodinou. Nie Pán Boh, ale my potrebujeme napr. rozhlas. Minulý rok v novembri som jedno ráno prežívala smútok tak, že som sa nedokázala ani sústrediť na modlitbu. Zapla som si vaše vysielanie a práve spievali chvály „Chválim meno

Daně a poplatky, pojištění + ostatní náklady (bankovní poplatky, dálniční známky, pojistné majetku, zákonné pojištění, členské poplatky, desátkový projekt, podpora Afriky, provozní zálohy, kurzové rozdíly)	167,0 tis. Kč
Práce a služby + energie Z toho: - poštovné - telefony - internet, domény, nájemné, přihrádečné, provoz www stránek, odpady, revize komínů a hasicích přístrojů, rozhlasové a TV poplatky, technické zabezpečení live vysílání, občerstvení, údržba nemovitosti - elektřina, plyn, voda - údržba aut: výměna čelního skla CITROEN, příprava na STK, bezp. matice - pohonné hmoty, cestovní příkazy	604,9 tis. Kč 76,5 tis Kč 32,5 tis Kč 231,7 tis. Kč 162,5 tis. Kč 15,3 tis. Kč 86,4 tis. Kč
Zákonné pojištění a mzdy (hrubé platy stálých zaměstnanců (13 osob), náhrady za dny pracovní neschopnosti, odměny externistů, honoráře, povinné sociální a zdravotní pojištění organizace hrazené za zaměstnance, ostatní zákonné sociální náklady)	3346,8 tis. Kč
Technický provoz Rádía 7	398,2 tis. Kč
Celkové výdaje v roce 2013	5 147,9 tis. Kč

Příjmy:

Dary z České republiky	3 917,9 tis. Kč
Dary ze zahraničí	127,2 tis. Kč
Příjmy za služby poskytnuté hudebním studiím	10,4 tis. Kč
Smluvní podpora TWR-E na sponzorované pořady ze zahraničí, zvláštní projekty a podpora jednoho pracovníka	763,1 tis. Kč
Ostatní (úroky, drobný prodej, kurzové zisky)	155 tis. Kč
Příjmy v roce 2013 pro českou redakci Z toho dary pro Afriku, přijaté v roce 2013	4 973,6 tis. Kč 37,5 tis Kč

K 31.12.2013 jsme měli všechny závazky řádně uhrazeny. Díky Bohu za to!

Tvoje, i keď mám trápenie“, potom nasledovala relácia od br. Stanleyho. On medzi iným hovoril, aby sme si každé ráno obliekali nové šaty a horkosť odložili (Kol 3,12-15). Úžasne ma to povzbudilo. Pozdravuje poslucháčka z Nitra ☒ Dobrý večer! Mám na srdci sobotní vysílání 22. 2. Bylo to ještě v rámci Národního týdne manželství. Ráda jsem si je vyslechla. Dvě ženy – 9 let vdané – říkaly své zkušenosti. Moderátorka s kamarádkou. Když její kamarádka prožívala svízelnou situaci, tak se jí ptala, co dělala. Chtěla zřejmě od ní slyšet, že se obrátila o pomoc k Bohu. Jenže ona řekla, že se modlila růženec. Bylo mi trochu z toho smutno. Nemáme k dispozici ženy, které se s důvěrou obrací o pomoc přímo k nebeskému

Po několika letech vyrovnaných a dokonce mírně plusových rozpočtů byl rok 2013 ztrátový, na což měly vliv i výše popsané skutečnosti. Schodek ale nebyl tak velký, že bychom ho nezvládli z našich úspor a opět jsme Pánu Bohu vděční! Ono se „to“ těžko slovy vyjadřuje, protože je dost mimořádné, jak Bůh motivuje vás – dárce, k podpoře díla, které my sami nepovažujeme za svou práci, ale Boží „dilo“, které Bůh svěřil našim společným rukám. Takže denně v modlitbách vyjadřujeme Pánu Bohu vděčnost, závislost na Něm a současně víme, že kdybyste svá srdce a své schopnosti orientovali jen na sebe a nechtěli podpořit práci TWR-CZ, nikdo by vás nedonutil. A tak jsme stejně tak vděční i vám – mnohé z vás už známe osobně, za dalšími dary se jmény darců si sice neumíme představit tvář, ale sílu lásky a přízné citíme. **DĚKUJEME!!!**

Na našich internetových stránkách www.twr.cz je v rubrice Ekonomika **aktuální grafický přehled příjmů a výdajů** v podobě teploměru a grafu. Tento přehled je aktualizován každý týden (většinou v pondělí odpoledne) – můžete tak sledovat, jak na tom momentálně finančně jsme.

Pro uživatele internetu a e-mailu také připomínáme možnost zaslání jednoduchého, automaticky generovaného vyzoomění o připsání vašeho daru do naší databáze, které vznikne v okamžiku připsání daru k vašemu jménu. Pro aktivaci této bezplatné služby stačí sdělit svoji e-mailovou adresu a zájem o zaslání této automatické informace.

Dva a půl roku v TWR

Manželka studovala v Brně, a tak jsme chtěli být spolu. Hledal jsem práci a Jiřka, tehdy ještě Markovová, mi řekla o místě technika v TWR-CZ. Nějak si pamatuji, že bylo tehdy asi více zájemců a já dostal příležitost.

Vzpomínám si, jak jsem šel poprvé do práce s takovým divným napětím, jak to bude vypadat. O TWR-CZ jsem toho moc nevěděl, to přiznávám, ale měl jsem své představy. Jednak jsem si říkal, že se tady mohu potkat s takovými těmi křesťanskými „celebritami“ – prostě známými tvářemi v církvi – a to se opravdu splnilo. Někteří mě hned poprvé, jak mě viděli, „sjeřli“ jak malého kluka ☺. Také jsem měl představu, že křesťané jsou všichni z jednoho těsta – a to se zase nesplnilo. Myslím, že pravý opak této představy je jednou ze silných zkušeností z této práce. Velice rychle jsem si uvědomil, že každý je zde naprosto, ale naprosto jiný. S každým jsem si postupně vytvářel takový osobitý přístup, něco jako chodníček k sobě. Pracoval jsem jako technik a vlastně

17

Otci (bez naučených modliteb)? Nezlobte se pro tuto připomínku. Nechci být zákonická, ale nějak mi to tam „nesedlo“. Děkuji za to, že jste a že můžeme nabírat z čisté, živé vody... *Eva* ☒ Nech Pán žehná vašu prácu a dá vám milosť chodiť v Duchu svätom, aby to bolo o ŽIVOM BOHU. Som veľmi budovaná vaším vysielaním. Požehnaný čas. *Jana* ☒ Moji milí, zdravím a chci poděkovat za dnešní **Rozmarýnu**. Tato sestra nejen, že měla co říct, ale tak krásně své postoje a zkušenosti vyjádřila, že má můj obdiv. Díky, že takové ženy nacházíte a že jsou ochotné o svém vztahu k Bohu mluvit. S láskou *Eva* ☒ Veliký dík za to, že existujete, za to, že tak malý kolektiv dokáže tak velké věci – připravit tak bohaté vysílání. Bohaté na zajímavé

jsem v různých situacích přicházel do styku s každým pracovníkem a také s každým hostem, který přišel natáčet. A každý měl a má své vlastní zvyky, potřeby a reakce. Jeden je citlivý na zastavování při chybách, druhý naopak chce všechno točit pětkrát, aby to bylo naprosto dokonalé... Když se ohlídím za svým působením tady, tak vlastně v TWR-CZ vidím klubko naprostých individualit, kteří ale „jednou duší“ táhnou za jeden konec provazu jedním směrem a pracují kolektivně a moc nechápu, jak je to vlastně možné. Ale – vlastně jsem byl nakonec taky jedním kolečkem v tomhle soukolí. Po odborné stránce to nebyla tak náročná práce, jak jsem se obával, ale zajímavá. A kdybych se měl dnes opět stejně rozhodovat, určitě bych šel do TWR znovu.

Pro můj osobní život mě poznamenaly mnohé relace, na kterých jsem spolupracoval. Moc rád jsem pracoval na knize Miloše Šolce „Jak šel život“ a také na knize Rudka Bubika „60 dnů pro Krista“. Manželka dostudovala, a tak se zase společně v tomto pololetí vracíme zpět na severní Moravu, kde máme domácí sbor a zázemí. Na práci v TWR-CZ budu vzpomínat jako na výbornou životní zkušenost.

Jan Konečný

Pátá polemika evangelizační

Někde v církvi jsem zaslechl, že když si církev pustí svět dovnitř, tak časem už nerozezná, kde je svět a kde církev. Proti tomu zase stojí argumenty, že církev je zkonstatělá a nikdo v ní nevydrží. Musíme církev udělat trochu atraktivní.

Důvodem tohoto dilematu je svoboda. Svoboda projevu, svoboda vyznání a otevřený prostor pro svět i církev. Všeobecná tolerance ke všemu. Citlivý člověk musí vnímat, že tolerance a svoboda je ve skutečnosti zneužitelným atributem útisku. Svoboda jednoho spojená s bezohledností nutně bere svobodu druhému. Výsledkem je, že bezohlednější se rozmáhá na úkor ohleduplného. Tolerance by měla svobodu na úkor druhého tlumit. Je tomu tak? Někdy ano, někdy ne. Spíše si myslím, že svoboda a tolerance pokřivila náš vnitřní charakter a bere nám dobré zásady a principy. Tolerance všech vůči všemu.

Když první křesťané využívali prostor svobody ke zvěstování evangelia, dostalo se jim této výhrušky ze strany městské rady: „Aby se to však příliš nerozneslo v lidu, pohrozíme jim, že už Ježíše nikomu nesmějí zvěstovat.“ Zavolali je tedy a přikázali jim, aby jméno Ježíšovo vůbec nerozhlášovali a o něm neučili – to je zapsáno ve 4. kapitole Skutků apoštolů.

Nedávno jsem slyšel zkušenost jednoho věřícího tatínka, jehož dcera se zapojila do dětských pouličních aktivit, při kterých měly děti možnost psát a malovat křídou na chodníky v místním parku. Bylo tam spousta různých obrázků a nápisů a jen jeden lidem vadil. Dcerka totiž křídou na chodník napsala „Ježíš tě miluje“. Domlouvali otcí, aby nápis smazal, a když ne celý, tak alespoň jméno Ježíš. Nic jiného nikomu nevadilo, jen lidé si stěžovali, že tam vidí jméno Ježíš. Starosta intervenoval u tatínka... byl to veřejný problém. Stalo se nedávno, a na Moravě. Ano,

hosty, kteří přicházejí s bohatými myšlenkami nejen o životě a přibližují nám Boží myšlení a základní principy života – nejen křesťana. Díky za to že jste i misijní rádio. Díky za to, že jste otevření všem věkovým generacím. Díky za to, že kolektivem, ve kterém jsou zástupci mnoha denominací, dokazujete, že máme jednoho Boha a Ježíše Krista a že společná spolupráce jde. Velké díky za vše, na co jsem nepřišla... Díky za to, že toto vše dokážete dělat „jako Pánu“, jinak není možné, abyste za tak malé finanční ohodnocení dokázali zůstat věrní. Já se to učím celý život, vy dokazujete, že už to dokážete. Mějte se dobře v Pánu, vzdor všem okolnostem, jistě často ne zrovna příznivým. To vám přeje *Rutka* ✉ Dobrý den, vážená

Nepíšeme pro sebe, píšeme pro vás!

Předplatte si časopis BRÁNA na rok 2014!

10x ročně 36 stran přehledného grafického designu
prezentující biblickou zvěst o Ježíši Kristu.

BRÁNA

*Objednávky časopisu a předplatné na adrese KODEX, o.p.s.,
Soukenická 11, Praha 1, 110 00,
tel. 222 312 656, e-mail: brana@cb.cz nebo www.i-brana.cz*

i tak vypadá svoboda a tolerance v praxi: vyznávej si a věř, co chceš a čemu chceš, ale dělej to ve své modlitebně, dělej to doma a nás s tím neobtěžuj. Přitom druhá strana může obtěžovat nabízenou erotikou a „nízkými“ úroky v bankách? Musel jsem se nedávno pousmát, když z organizace, se kterou už 20 let spolupracujeme, odešla do penze jedna vedoucí pracovnice a ta nová v euforii svěžích vztahů sdělovala, že už nebudou prověřovat naše dodávky a rozhodli se, že ty a ty prostě vůbec brát nebudou ☺. A bylo to myšleno jako úžasný projev svobody a tolerance! Je to ilustrace toho, že jsme ztratili schopnost orientace v prostoru mezi svobodou, tolerancí, ohleduplností, sebestředností a totalitou, cenzurou a dalšími omezeními.

Svět pod deklarací lidských práv a svobod nabízí omezování, útlak a současně jakousi životní cestu přes své – světské kanály. A nabízené cesty jsou: Zůstaňte doma, ve svých modlitebnách, a tam si věřte, čemu chcete. Pro veřejnost služte tím, co máte, tedy charitou, péčí o staré atd. – to je přece pravé poslání církve. A církev (žel) skočila na návnadu.

Protože je logické, že hosté z ulice do „svatého prostředí“ církve půjdou jen za mimořádných okolností, církev často touží po tom vlastní prostředí přizpůsobit, program upravit a také se zaměřit na veřejně prospěšnou činnost.

Boží cesta je ale jiná. Misie a šíření evangelia se nedělá pro rozšíření vlivu církve, ale pro záchranu života lidské duše pro věčnost. Pán Ježíš říká svým učedníkům: *Posílám vás jako ovce mezi vlky...* Bůh neříká, že vlci přijdou mezi ovce. To je praxe satanova, to je praxe vlčí, že vlci vlnou do stáda ovcí, aby je zardousili. Bůh říká: *Posílám vás jako ovce mezi vlky.* A to je naprosto nepřirozené poslání. (Hřích a zvrácenost žel totiž už často považujeme za přirozené.) Každý věřící člověk má jít mezi vlky a zůstat přitom ovcí. Aby tuto cestu přežil, musí jít v Boží síle a Boží moci. Evangelizace je pro statečné a vírou oddané Boží děti. Obávám se, že přizpůsobit církev lidem z ulice je stejně krátkozraké, jako hlásat evangelium jen z bezpečí vlastní kazatelny. Asi to děláme proto, že nechceme být Boží ovcí a jako obyčejné ovce se vlastně bojíme mezi vlky. Věřme Boží moci a nechme se jí vyzbrojit. A Boží slovo je jediné slovo, které je doprovázeno Boží mocí. Věříme evangeliu?

Aleš Bartošek

S autorkou pořadu Modlitby podle Bible

(S Helenou Brdečkovou rozmlouvala Kateřina Hodecová)

Helenko, píšeš už několik let Modlitby podle Bible (MPB, pozn. redakce). Máš to jako „úkol“, anebo je modlitba „Tvoje téma“?

Modlitba je moje téma. Během těch let, co píšu MPB, si někdy trochu s překvapením uvědomuji, že Pán Bůh vyslýchá modlitby, které se v rámci pořadu MPB modlíme. Bůh mě posouvá v tom, jak modlitbu vnímám. Roste moje víra, že Bůh naše modlitby vyslýchá, že mají význam.

20

redakce, děkuji vám za zajímavé vysílání, ve kterém Otakar Vožeh vyprávěl o svojí práci v TWR mimo Československo. Tehdy jako mladá holka jsem se na vysílání moc těšila, bylo tak vzácné a tak osvěžující ducha! Musela jsem se ale pousmát, když jsem slyšela o tom, jak O. Vožeh říkal, že měl strach před vstupem do organizace SSM. Tehdy to bylo skutečně velmi seriózní a nepřítel byl zjevný, ale dnes? Přestože máme svobodu vyznání víry, tak nevidím, že by kostely praskaly ve švech a dokonce některá křesťanská společenství jako by ztratila svůj směr... a někdy tak zvaná bohoslužba vůbec nevypadá jako služba Bohu. Kamarádky se začaly věnovat józe a východním náboženstvím a vůbec nevdají, komu věříš a že něco určitě

Psaní pořadu pro mě nebývá jednoduché. Snažím se hledat vhodné téma a slova, takže se pro mě pak stává úkolem, abych připravila scénář pořadu včas. (Jak víš, Kačenko ☺.) Pořad připravuji velice ráda, ale nebývá to pro mě lehké.

Čím dál víc věřím, že právě modlitba je nejsilnější zbraní křesťanů a moc mě těší povzbuzovat lidi k modlitbám, k větší důvěře Bohu. Věřím, že nás Bůh během modliteb posiluje, uzdravuje, povzbuzuje, že roste naše blízkost a důvěra Jemu, poznání Boha „srdcem, nejenom rozumem“. Věřím, že nás v modlitbách učí bojovat za sebe i za ostatní. Věřím, že to Pán Bůh obvykle dělá postupně, pomalu. Někdy udělá rychlý zázrak, ale v mnoha věcech vyslyší naše modlitby postupně. Věřím, že má velký význam pro každého člověka vyprošovat si u Boha schopnost modlit se. Modlit se dobře – podle Boží vůle, schopnost modlit se v Boží moci.

Modlitba pro mě v této době znamená radost. Vždycky to tak nebylo, ale teď je to radost a naděje.

Rikáš, že „vždycky to tak nebylo“. Co se musí změnit nebo stát, aby se modlitba člověku stala opravdu potěšením (radostí)?

Těžká otázka. U mě to bylo tak, že jsem se na začátku své víry asi deset let měla klidně a dobře – i v modlitbách. Pak přišly naše tři děti a byla jsem často i dost unavená a na modlitby jsem si moc času nenacházela a učila jsem se zase víc se modlit i v kolotoči řady rozptylujících povinností. Pak přišly určité nemoci, vyčerpání, ztráty a zklamání, ve kterých jsem ztrácela důvěru v to, že jsem v Božích dlaních. Cítila jsem se Bohem neopečovávaná a v modlitbách jsem radost a potěšení ani smělou důvěru neprožívala. Modlitby v pořadech MPB byly mými osobními tématy, určitými zápasy o víru v Boží blízkost, vyprošování si potřebného duchovního vyzbrojení do životních těžkostí, prosby o poznání Boha. Věřím, že k nám Pán Bůh chce mluvit skrze Písmo, někdy nás zasáhne nebo povzbudí jednou větou, několika slovy, o kterých víme, že jsou pro nás osobně. Nebo k nám mluví skrze ostatní lidi – třeba několika slovy. Vloni na jaře jsem prožila na týdenním kurzu o modlitbě, že jsem Boží dítě v Boží náruči. Silně se mě dotklo slovo, že mě Hospodin pase. Teď to prožívám, cítím se tak, že jsem Boží dítě a že se o mě Bůh stará. Bůh mi otvírá další oblasti víry, dary Ducha. Věřím, že i v této oblasti je v Písmu popsaná realita. Věřím, že Pán Bůh chce dávat běžným věřícím dary a poznání, o kterých se píše v Písmu. Nemám recept na to, jak prožívat v modlitbách radost a potěšení. Věřím, že je dobré nepřestávat chodit v modlitbách k Bohu, nepřestávat hledat Boha – v radosti i v trápení.

Vzpomeň si na nějaký příklad své vlastní osobní vyslyšené modlitby?

Za vyslyšenou modlitbu považuji svoji prosbu, aby se mi dal Pán Bůh poznávat a aby mi dal rozumět Písmu. Ne že bych „měla všechno zmáknuté“, ale pamatuji si na dobu před více než 20 lety, kdy jsem Pána Boha prosila o tyto věci a Písmo ke mně začalo jasně a logicky mluvit. Byl to pro mě výrazný zlom oproti předchozí době, kdy jsem Bibli četla, ale nedávala mi jasný smysl. Dalšími vyslyšenými modlitbami byly například modlitby za životy mých dvou synů. Během obou těhotenství jsem měla problémy děti donosit, ale Pán Bůh nám dal milost, že se narodili a jsou z nich šikovní kluci.

je, ale je úplně jedno, co... Lekám se, když slyším, že musím být tolerantní vůči zjevnému zlu a souhlasit s tím, co je v rozporu s Boží vůlí. Vždyť je demokracie a každý má právo na svůj vlastní názor. Je daleko těžší se mít na pozoru, když se nepřítel tváří jako přítel a snaží se svést i ty nejvěrnější. Dneska je hodně složitá doba a my máme hodně za co prosit našeho Pána. S úctou, vaše stálá posluchačka Dana ✉ Milí přátelé, ráda bych vás požádala o pomoc. Moje kamarádka se rozhodla řešit životní útrapy jógou. Ráda bych jí nějak osvětlila, že jde o falešnou cestu – prosím nemáte v archivu nějaký pořad (např. z cyklu **Život víry**) s vyprávěním osoby, která dělala jógu a východní filozofie, a následně prohlédla a našla

Co Ti tahle zkušenost dala, proměnilo to něco?

Když ke mně Písmo začalo mluvit, uvěřila jsem, že se dá o slova Bible opřít, že jsou platná i pro náš život dnes. Věřím, že Bůh mluví do našich životů, že je dotknutelný, že je blízký, že komunikuje. Máme šanci k Bohu přicházet a poznávat Ho v soukromém osobním vztahu.

Věřím, že nás slyší, kdykoliv k Němu mluvíme. Nemám pocit, že Bůh vyslyšel všechny moje modlitby, ale myslím, že některé ano. Věřím, že má cenu snažit se Bohu víc porozumět.

Asi každý, kdo se opravdu modlí, zažil, že modlitba je někdy opravdu boj.

Máš Ty sama pojmenované nějaké ty „zabíjáky“ modlitby?

O tom jsem zatím nepřemýšlela. Snad strach, nedůvěra Bohu, velké osobní ztráty. Neupřímnost, stylizovanost, strojenost v přístupu k Bohu. Ztráta lásky k Pánu Bohu. Také příliš mnoho práce, ať už v zaměstnání, doma nebo i ve službě Bohu. Myslím, že abychom mohli růst ve schopnosti modlit se, potřebujeme na modlitbách trávit čas, ve kterém se obracíme k Bohu.

A na závěr moje oblíbená otázka ☺: Co Ti život s Bohem dává a co Ti bere?

Kačenko, nutíš mě přemýšlet ☺!

Život s Bohem mi bere strach ze smrti. Bere mi určité věci, které dávám dobrovolně, tolik, kolik chci, třeba čas, který svému křesťanskému životu věnuju. Někaké peníze. Ale když je dávám dobrovolně, tak mi je vlastně nebere, že? Život s Bohem mi bere také věci, o kterých Bůh říká, že Mu je mám dát: mé hříchy, zlozvyky, zlé vášně. Často se o ně s Bohem handrkuju.

Život s Bohem mi dává do života postoj, že věci mají řád, systém a smysl. Že mé malé snažení se o posun k lepšímu má význam, protože je Bůh skládá se snaženími ostatních lidí a se svým snažením. Protože Bůh se na mě dívá se zalíbením a má mě rád jako svoji milovanou dceru (tak, jako má rád každého jiného člověka na světě), proto se mám ráda a sama sebe si cením. Věřím, že celý můj život a celý svět je v dobrých rukách. Můj osud nezávisí na rozhodnutích vlády v Praze nebo v Bruselu, ale jsem v rukách dobrého Boha.

Život s Bohem mi myslím také dává dlouhodobou radost z mého muže a z mých dětí, učí mě žít s ostatními lidmi. Taky mi dává Tebe, Kačenko ☺.

*

A i vy se můžete modlit s námi:

*

Vděčnost za dary: Rok 2013 byl finančně mírně ztrátový. Ale jsme klidní, neboť víme, že Pán se o své dílo stará a dokud bude chtít tuto službu udržet, tak není moci, která by ji zastavila.

Děkujeme všem, kteří se modlili a zajímali se o naše finanční potřeby a nechali se

Pánem Bohem použít k podpoře.

Přidejte se spolu s námi k velkým díkům Pánu Bohu za finanční podporu, kterou zabezpečuje tuto rozhlasovou práci.

život v Ježíši? Ráda bych kamarádce doložila, v čem je východní filozofie nebezpečná, na konkrétním příkladě. Děkuji. Vaše věrná posluchačka *Eliška* ✉ Jsem babička, takže spíš hodnotím, co jsem pro své děti udělala, ale ráda bych odpověděla na problém svědectví nevěřícímu: Bůh každého osloví několikrát, a když člověku nesvědčí jeden, pošle Bůh druhého. A když já vyznám jako hřích, že jsem někomu nesloužila, mohu Boha poprosit o další možnost tomu člověku posloužit. Mně Bůh na takovou modlitbu odpověděl a dal mi další šanci sloužit jedné paní. *Marie* ✉ Milí přátelé, moc bych chtěla poděkovat za vaše vysílání, které je pro mě každodenním společníkem. Kdybych byla poctivá, musela bych

ŽIVOT VÍRY

Povzbuzení pro váš každodenní život s Bohem

www.zivotviry.cz

- ukázkové číslo zdarma
- objednávkový formulář on-line
- eŽV – internetová verze za zvýhodněnou cenu

e-mail: predplatne@zivotviry.cz

tel.: 284 841 922

www.facebook.com/zivotviry

★

Trocha statistiky: Po dvou letech jsme se znovu podívali na některé statistické údaje a tady je pár zajímavostí. Počet jedinečných IP adres dosáhl v loňském roce čísla 130 000 (to je orientační počet jednotlivců, kteří využívají naše služby). Toto číslo je od roku 2011, kdy jsme měřili naposled, **3x vyšší**.

Počet stažených pořadů dosáhl čísla 300 000 – což je rovněž **3x více** než před dvěma roky. Prakticky to znamená, **že denně!** si stáhne některý z našich pořadů asi **800 lidí** (nepočítaje v to ty, kteří poslouchají z archivu nebo online vysílání rádia).

Jen tato dvě strohá čísla dost naznačují. Například, když počet jednotlivců zmenšíme o technickou chybu, budeme stále někde na 110 až 120 tisících jednotlivců. Za předpokladu, že v Česku je odhadem tak 20 tisíc evangelikálů, z nichž přehnaně odhadnuto naše rádio zná a využívá tak třetina... je logické, že 100 000 dalších oslovených lidí je naše „misijní“ pole do řad nevěřících a nebo obrácených.

Tato statistika ale současně ukazuje, že je zde potenciálních 100 tisíc a více jednotlivců, kteří naše služby využívají zdarma (to je misijní pole a je to logické), ale další tisíce křesťanů, kteří naši práci jistě také využívají, a nepošlou ani korunu. Dárců za rok je totiž necelá tisícovka, což je ve srovnání s počtem uživatelů lidsky směšné – ale pro Boha dostatečné. Přesto přemýšlíme, jak zbývající uživatele motivovat k dávání.

Děkujte spolu s námi našemu Bohu, že se významně rozšířily řady posluchačů a uživatelů Rádia 7. Děkujeme za radost, kterou prožíváme při práci a modlíme se stále, aby od nás vycházelo Boží slovo plné moci Ducha svatého, a toto slovo konalo svou práci v lidech.

★

Stále hledáme nové dobrovolníky, moderátory z řad křesťanů – ženy a muže, kteří by byli ochotní pracovat v této službě. Moderátorské směny jsou obsazovány stále dokola členy redakce a několika ochotnými externisty. Přejeme si, aby pestrost hlasů ve vysílání byla bohatá, a proto máme zájem o nové lidi, nové hlasy. Jen pro úplnost, zjistili jsme, že když vyzýváme křesťany ke spolupráci, jaksi automaticky nastupuje v hlavě mnohých představa, že hledáme pouze mladé spolupracovníky. Nehledáme mladé, hledáme ochotné!

Stále děkujeme za stávající a ochotné spolupracovníky a prosíme za odvahu dalších, které by Pán Bůh povzbudil k této službě.

★

Jsme vděční za všechny, kteří se stali pracovníky redakce a nebo jejími spolupracovníky.

V tomto období prosíme Pána Boha o moudrost pro výběr nového technika. Máme moc rádi, když Bůh ukáže prstem a nebo pošle toho pravého rovnou ke dveřím...

★

reagovat na vaše pořady každý týden a někdy i několikrát, ale to nestihám a tak alespoň shrnuji: Jsem moc vděčná za **Tichou poštu** a za **Překročit hranice**, oba pořady jsou krátké a úderné a já vnímám, že se u mě střetují... přímo do černého. Velice přínosné jsou pro mě **Rozmarýny**, ze kterých čerpám poučení při výchově dospívajících dcer. Inspirací jsou pro mě životní zkušenosti hostů ve **Fortepianu**. Skvělý je cyklus **Ke kořenům**, který mě momentálně nadchl výkladem o Šalamounovi. **Kudy kam** je pořad, který vyhledávám, abych moc nebloudila, protože ne vždy jdu po té správné stezce. Už před časem jste do archivu zařadili **bohoslužby** a já oceňuji i to, že některé (i jiné pořady) reprizujete.

Do konce letošního pololetí nás čeká ještě 16 prezentací Rádia 7 (viz webové stránky TWR) a i když je to náročná služba o víkendech navíc, jsme za to vděční.

Jsme Pánu Bohu vděční za mnohá pozvání a další setkání s posluchači, kteří mají stálý zájem o práci rádia. Modlíme se za ochranu na cestách a také za naše rodiny, které nás o víkendech často postrádají.

S novým rokem nastala další série prezentací v církvích a sborech po celé naší vlasti. V lednu jsme navštívili sbor Evangelické církve metodistické v Jihlavě. Petr Stoy zde ve svém kázání nabídnul neobvyklou rovnici zákona zachování duchovní síly. Hostitelem nám byl kazatel Jan Zajíc. Únorová cesta nás zavedla do sboru Armády spásy v Opavě. Kázal Luděk Brdečko (a jeho slova o zákonu a milosti byla velkým povzbuzením), chvály vedl místní pastor Petr Kováčik. Která další místa navštívíme, to se dočtete na našich internetových stránkách.

25

Nakonec nesmím zapomenout na pořad **Na sobotní frekvenci Proglasu**, kterým to vlastně pro mě začalo a jehož poslech si nikdy nenechám ujít. Bohu díky za vaše vysílání. Marie ✉ Dobrý den, dnes jsem na Radiu Proglas poslouchala v rámci pořadu **Stopy** svědectví Kateřiny Minárové. Velmi mě to zaujalo a povzbudilo. Sama trpím úzkostí a strachem už asi rok a půl (objevilo se to u mě po porodu třetího dítěte). Moc se mi líbilo to přirovnání otevřít Ježíšovi klíčem srdce zevnitř a nechat Ho tam vstoupit. Sama to zvládám jak kdy, někdy hůř a jsou to velmi nepříjemné stavy, kdy se cítím velmi špatně fyzicky i psychicky. Pomáhá mi víra v Boha, hodně se modlím a snažím se to Pánu Bohu odevzdávat. Přijde mi, že kdo to

Česká redakce podporuje TWR v Africe

Když jsme se v roce 2009 rozhodli podporovat práci dvou redaktorek TWR v Africe, netušili jsme, jak moc se budeme moci o Tamaru a Sunny postarat. Ještě v roce 2009 jsme od českých posluchačů získali asi 30 tisíc korun.

Našeho rozhodnutí si tehdy všiml jeden šikovný podnikatel, který dlouho posílal tolik peněz, že z jeho daru byly vypláceny plné mzdy obou redaktorek. Dary ostatních dárců jsme spojili na zvláštním účtu a když už tento muž nemohl peníze dále posílat, podporujeme obě sestry z tohoto fondu.

V roce 2013 jsme do Afriky poslali asi 81 tisíc korun a v roce letošním bychom rádi poslali také asi 100 tisíc korun. První část by měla odejít v dubnu.

Sestra Sunny a Tamara pracují v oblasti, která není pro křesťany bezpečná a je naprosto nemožné v těchto místech založit nějakou kancelář, která by se starala o získávání peněz. Proto je veškerá jejich služba prakticky službou „žen v domácnosti“ – tedy službou na plný úvazek, ale v utajení. A někdo se o ně postarat musí, tak jsme se chtěli trochu zapojit. V současné době naše pomoc nepokryje všechny náklady na jejich potřeby, ale dáváme alespoň tolik, kolik můžeme – to je vše, co pošlou dárci speciálně pro tuto podporu. Směrování daru pro Afriku určuje poslední trojčíslí variabilního symbolu, používaného při zasílání darů do TWR-CZ, a toto trojčíslí je **333**.

Tamara a Sunny připravují relace v místním jazyce (kabylišina). Protože přímo o těchto dvou sestrách psát moc nechceme, seznamte se alespoň s několika lidskými příběhy, do kterých rozhlasová služba TWR zasáhla a k tomu jste mnozí přispěli i svými dary.

Maminka a manželka v těžké situaci

Před několika dny jsme navštívily naši věrnou posluchačku Dahbiu. Tato 50letá maminka dvou dětí žije v neutěšených hmotných poměrech a nadto už mnoho let zápasí se zhoubným onemocněním prsu. Nedávno se nám svěřila, že jeden z jejích synů ztratil víru v Ježíše. Odešel ze školy a dokonce se zapletl do užívání drog. Přidal se k jakémusi gangu a otec ho nakonec vyhodil z domu. Mladík ale stále chodí za matkou a chce od ní peníze na drogy. Pokaždě jí vyhrožuje. Při naší návštěvě se nám svěřila, že situace na ní leží jako těžké břemeno. Je nešťastná, že její syn se obrátil ke „ztracenému světu“, že krade a že činí násilí na svém vlastním těle. Prosila nás, abychom se modlily za něj i za ni – aby mohla zůstat pevná v tom údělu, který nese. Také se nám svěřila, že její manžel kdysi věřil, ale že svou víru opustil. Ve střetech se synem postrádá soucit. Rozhodl, že se syn nesmí objevit v blízkosti jejich domu. Dahbia prosila, abychom se modlily, aby se její manžel vrátil ke Kristu a spolu s ním i celá rodina. Ježíš pro jejich rodinu v minulosti udělal mnoho dobrého – a o to těžší je pro Dahbiu nést nastalou situaci. Bůh se jím postaral o lepší bydlení a zlepšení života... a teď je žena svědkem toho, jak se její manžel rouhá Ježíšovi. Žena

26

nezažil, tak to nepochopí (např. jdete pro dítě do školky a máte takovou úzkost, bušení srdce, závrať, že máte pocit, že za pár vteřin zkolabujete). Pokud je to možné, ráda bych na paní získala kontakt a podělila se s ní o svoje zkušenosti. Moc děkuju. *Blanka* ✉ Hezký večer. No jasně, že se často chovám jako naprostý pitomec a že to pro křesťanství a Pána Boha je mizerná reklama. Dlouho jsem se tím trápil, ale přestože myslím, že mrzet mě to nikdy nepřestane, už to tolik neřeším. Lidem říkám: „Nemůžete posoudit kvalitu hry fotbalového mužstva podle chování jeho fanoušků. Neposuzujte tedy ani Pána Boha podle mě!“ Pravda je, že nekradu, nezávídím, snažím se být užitečný, ale jsem a budu vždycky jen

se potýká s velkým strachem, stresem a depresí. Vroucně se modlí, aby Bůh zasáhl; přetrvává ale její strach, že syn skončí ve vězení. Během rozhovoru jsme si uvědomily, že se dokonce obává, že by mohl její muž slyšet, jak o těchto záležitostech mluvíme. Ale přesto, naléhavě prosila, abychom se dál přimlouvaly za jejího syna, za manžela a celou rodinu. Modlíme se za tuto drahou sestru a prosíme, abyste se k nám přidali v přimlouvání za ni a její rodinu. Řekla nám, že programy, které připravujeme, jsou velkým povzbuzením pro ni i další ženy. Živí NADĚJÍ, že jednou BUDE LÉPE. Z celého srdce děkovala za naše pořady, za návštěvy a modlitby. Je šťastná, že se za ni modlí i další lidé.

Matka a dcera

Nedávno nám zavolala jedna dívka a prosila, abychom se modlily za ni a její maminku, protože je otec utiskuje kvůli jejich rozhodnutí následovat Krista. Snaží se všemi způsoby zastavit je v jejich cestě za Ježíšem. Ve svých snahách sáhl až k výhrůžkám a fyzickému násilí; obě skončily mnohokrát na lékařské pohotovosti. Nakonec je zamykal v pokojích bez jídla a vody. Řekl jim, že buď přestanou věřit, nebo si ponесou důsledky. Intenzivně jsme se za ně modlily. S velkou radostí jsme se pak dozvěděly, že muž s násilnostmi přestal. Začaly dostávat normálně jíst a pít. Sice je stále proti jejich víře, ale situace se výrazně zlepšila. Dokonce už mohou jít i do církve. Jsme přesvědčené, že je to Boží zásah! Modlete se s námi za ně a za jejich otce – kéž i on může zakusit pokoj, který ony našly v Pánu Ježíši Kristu!

Opuštěná

Před časem nám zavolala 35letá žena, vystresovaná a deprimovaná. Říkala, že ztratila veškerou naději. Manžel ji opustil před 15 lety – tenkrát se odstěhoval do Francie. Sice ji pozval, aby za ním přijela, ale protože je tam ilegálně, není to reálné. Její rodina ji pozvala, aby se vrátila domů, což znamená, aby se s ním rozvedla. Ona se ale rozhodla zůstat, jak je. Nemají děti. Díky programům se setkala s Ježíšem Kristem a dala Mu své srdce. V důsledku toho je jí jasné, že nemůže odjet do Francie, protože ilegální přistěhování je proti také hřích. Ani návrat do původní rodiny ale pro ni není řešením – už dřív jí tam bývalo těžko, v jistém okamžiku se jí otec zřekl jako dcery. Mladá žena je plná bolesti a neví, co dál. Jak reagovat? Co s hrubým otcovým odmítnutím? Jak žít s rodiči svého manžela, kteří jsou k ní také dost drsní, protože je jim divné, že od ní manžel odešel? Ale tato žena chce obstát jako manželka. Tam, kde teď bydlí, je mnoho svobodných mužů, což je pro ni další potíže. Náročné je bydlení v malém pokojíku. Na návštěvu za ní nemůžeme, protože jako křesťanky nejsme vítané. Tak jí jen telefonujeme, abychom ji povzbudily a modlily se za ni. Byly bychom moc rády, kdybyste se k našim modlitbám připojili. Říkáme jí Linda. Pokaždé, když s ní mluvíme, mluví o naději, že jednoho dne „Bůh před ní vyjasní cestu“, postará se o její těžkou situaci a pomůže jí správně se rozhodnout. Linda má ráda svého manžela, jsou stále ve spojení prostřednictvím telefonu. Stresující životní okolnosti přivodily Lindě

člověk se špatnými nervy, malou trpělivostí, lepší a horší náladou nebo třeba s bolestí. Modlím se, aby mě Pán proměňoval, ale sám to stejně nedokážu. Mějte se hezky! *David* (ohlas na pořad **Noční můry**: Abychom se stali chválou Jeho slávy) ✉ Dobrý den, dneska jsem si poslechl kázání od Marka Šuby „Změnit staré nebo poznat nové“. O Starém a Novém zákoně. No povím vám tak zajímavých přednášek jako je tato jsem zatím moc neslyšel. Já jsem adventista sedmého dne. Je mi 25 let, z toho jsem 22 let cca byl katolík, adventistou jsem se stal, jelikož jsem si uvědomil že katolictví je jeden velký podvod, i když mnoho katolíků jsou dobří lidé, a adventisté prostě mluví pravdu, protože to, co učí adventisté, je

zdravotní problémy. Kromě deprese má také žaludeční vřed. A tak se modlíme a zveme také vás k modlitbám za Lindu, za její zdraví a Boží vedení pro ni. Kéž jí Pán plní nadějí i odvahou, aby mohla prožívat pokoj ve všech dalších krocích v životě. Kéž jí naplňuje potřeby srdce a kéž se naplní Boží vůle s ní a její rodinou.

Modlitební předměty

- * Ženy, o kterých jste dnes četli, potřebují pomoc. Nejvíc ze všeho je jim zapotřebí Boží pomoci a Jeho zásahu. Jak jste sami četli, prožívají deprese, opuštěnost, zneužívání a pocity ztracenosti. Pojdme se za ně postavit „do mezery“.
- * Jedna ze členek týmu programové produkce v kablyštině pochovala nedávno maminku. Matčina smrt jí otřásla. Prosím, modlete se za ni a její rodinu, aby je Pán provedl časem truchlení.
- * Další z týmu má zdravotní problémy. Nejen pro ni, ale pro nás všechny vyprošujte prosím dobrou kondici a tělesnou odolnost a výdrž.

Žalm 73:28: *Mně však v Boží blízkosti je dobře. V Panovníku Hospodinu mám své útočiště, proto vyprávím o všech tvých činech.*

Příznám se, že mnohem raději cokoli vyřizuji s lidmi tváří v tvář, než bych to řešila telefonicky. Tomu se však v rádiu nevyhnete, ba dokonce je to docela podstatná část naší práce. Sháníme-li hosty do pořadů či pro příspěvky do zpravodajství, voláváme lidem známým i neznámým. Volám-li někomu skutečně cizímu, používám jakousi úvodní řeč, v níž požádám o chvíli času, stručně vysvětlím, kdo jsme a co mi jde. Nedošlo mi ale, že podobné úvodní formulky používají i lidé, kteří se živí tím, že po telefonu nabízejí lidem roztočivné služby či zboží. Je jich kolem nás jako máku a takový rozhovor se většinou snažíme utnout hned v zárodku.

A tak se mi tuhle stalo, že jsem na doporučení kolegyně volala jedné sestře, která v jejich společenství vede práci s dětmi, s úmyslem pozvat ji k rozhovoru do **Rozmarýny**.

Po úvodní větě „Dobrý den, tady Rádio 7 – máte prosím chvíli času a mohu na vás chvilku mluvit?“ mi paní velmi odměřeně řekla, že čas rozhodně nemá, že s rádiem nechce nic mít a ať už ani nevolám.

Polilo mě horko a poněkud plačtivým hlasem jsem se zmožila na pouhé „Ale pardon, počkejte, my přece nejsme žádná reklama, my jsme přece R7 – TWR!“ A vtom už se do toho vložila kolegyně sedící vedle mě v kanceláři a do mého telefonu laskavě halekala, o co jde a jen ať se ona sestra neplaší. Všechno dobře dopadlo, rozhovor se podařilo domluvit a nakonec jsme se tomu i zasmály. A já si od té doby dávám pozor, abych už od začátku mluvila tak, aby to neznělo jako smyčka z reklamní agentury!

Petra Eliášová

logické a inspirované Biblií, jenže to, co tvrdil Marek, byla podle mého názoru taky pravda, a tak mě zajímá, odkud má takové poznání dějin a Bible. Má on taky nějakou církev? *Václav*

✉ Povídala jste o tom, kolik máme času na své přátele, na práci, možná i na to, co nás baví. Cítím to tak, že času je pořád stejně a nemáme ho málo nebo hodně. Je to převážně o nás. O tom, jak si ho rozvrhneme, o tom, jaké máme priority. Osobně jsem dřív hodně říkal, že nemám čas a vlastně jsem ho měl, jen jsem ho nevyužil. Poslední dobou stíhám školu, práci, ale i přátele a kamarády. A na Boha si udělám čas každou chvíli. Bůh s námi chce být pořád. Ano, vstanu, vezmu si Bibli a přečtu si pár veršů. Jedu v metru do školy, do práce vezmu Bibli

Velké věci se skládají z malých střípků. Velké zážitky jsou nejčastěji kaleidoskopem malých úlomků a drobných překvapení. „Velký“ a „mimořádný“ je každý rozhovor, který – natočen, postříhlán a smíchán – osloví někoho na druhé straně. Velká je pro mě každá chvíle, kdy se do rádia donese ohlas na něco z toho, co proběhlo vysíláním, každý okamžik, kdy mám možnost zahlédnout aspoň kousek z plodů setby, na které se podílíme.

A popravdě – stejně za jeden z nejmimořádnějších okamžiků považuji ten úplně obyčejný výhled z okna, který máme ve studiu. Ač je okno ve druhém patře, v korunách bříz naproti rádiu se pne šípková růže. Na jaře kvete, na podzim bije do očí kontrast žlutnoucí březového listí a červených šípků, které nikdo neotrhá. Tahle poezie všedního dne se neokouká. Vždy znovu mě upozorňuje na to, že Boží slovo, padne-li do dobré půdy, přinese plody v pravý čas.

Lucie Endlicherová

Pozdrav a nabídka od Pavla Vopaleckého

Srdečně zdravím posluchače TWR. Je to až neuvěřitelné, že vysílání prvního půlhodinového pořadu **Světlem Bible**, který jsem natočil, proběhlo 1. ledna 1991. S vděčností Pánu se dívám na různé odezvy posluchačů, jak za ty roky přicházely, a připadá mi to jako zázrak...

Při ohlédnutí trochu víc zpátky jsem si vzpomněl, jak jsem ve věku svých 12–16 let zoufale zápasil s těžkým z-z-zadrháváním v-ř-řeči. Bylo to vážné. Když jsme třeba v ruštině četli nějaký článek a šlo se po řadě, každý student přečetl kousek. Došla řada na mě, zkusil jsem to t-t-třikrát nebo i p-p-pětkrát a pak paní učitelka s lítostivým pohledem řekla: „Nepůjde to, Pavle?“ Zakroutil jsem hlavou a ona pokynula studentovi vedle. Přestože tento handicap postupně odezníval, obava z nevládnutelného zadrhávání v řeči mě brzdila ve veřejném mluvení ještě na vysoké škole. Když tohle někomu vyprávím, lidé mají tendenci mi nevěřit. „Jak jste se toho zbavil?“ ptají se občas účastníci mých seminářů o komunikaci nebo o veřejném projevu. „Nezbavil,“ bývá moje jednoduchá odpověď, „když jsem hodně unavený, ataky přicházejí dodnes. Jen jsem se naučil s nimi lépe pracovat.“ Jakoby opačná strana mince mého mluvení bývá tu a tam výrok typu: „Ty máš na to talent!“ Usmívám se a v duchu si říkám: „Kdybys jen tušil, kolik námahy taková podoba talentu vyžaduje...“ Všeobecně převládá dojem, že mít talent znamená všechno přirozeně a snadno zvládat na vysoké úrovni. Málokdo tuší, jaké množství práce, nácviku a taky jaké množství selhání, nezdaru a nových pokusů v takovém talentu spočívá. Samozřejmě, některé věci se bez základního talentu nedají dělat, ale většinou ti, kdo se zdají mít mimořádný talent, jsou jen ve svém snažení náležitě urputnější než ostatní a nevzdávají se tak snadno, když něco nejde. Desetiletí neformálního studia, pozorování, vedení druhými, vlastních pokusů a zkušeností jsem shrnul do výukového programu, který jsem nazval Akademie mluvení (www.akademiemluveni.cz – základní kurz poskytuje 15 hodin velmi praktické výuky online na internetu).

29

a čtu si. Nejednou se mi pak naskytla možnost svědčit lidem, kteří se zajímali, co mě na Bibli tak baví. K otázce nedostatku jen pár slov. Mnohdy chce člověk víc, než může mít, ale neuvědomuje si, co vše má. Smutné je, že si většinou uvědomíme, co máme, až ve chvíli, kdy o to přijdeme. Mám-li pocit nedostatku, modlím se. Snažím se spoléhat na Hospodina. Ne vždy se mi to daří, ale vždy to časem pomůže. Vždy je mi útěchou. Vždyť Hospodin je Bůh živý, Bůh, který koná. P. S.: Děkuji za váš pořad, moc se mi líbí, jak spojujete všední starosti života s životem s Bohem. *David* (ohlas na pořad **Noční můry**: U zdroje) ☒ Požehnaný den. Keď som počula, že se môžeme zapojiť do dnešnej **Tematickej soboty**, lebo brat ochorel,

Když se ohlédnu na roky, po které běží program **Světlem Bible** v půlhodinovém formátu, vidím na jedné straně obrovskou Boží milost a Jeho úžasné dary a na druhé straně velmi náročnou a přitom nádhernou práci – na obsahu, na formě i na sobě samém. Vzdálenější ohlédnutí mě přesvědčuje o zázraku... Jen našemu skvělému Bohu patří chvála.

Pavel Vopalecký, spolutvůrce české verze pořadu Světlem Bible

Dovětek redakce:

Že mluvení není vsutku snadná věc, o tom víme své i v české redakci TWR. A dosvědčují to i mnohá pozvání, kterých se nám dostává z nejrůznějších církví po celé naší vlasti. Volání „Přijďte k nám“ je často spojeno s prosbou o vedení semináře věnovaného základním komunikačním dovednostem. O správném dýchání, artikulování, intonaci či důrazech si toho můžete v kdekjaké učebnici rétoriky přečíst více než dost, ale není nad to setkat se s někým, kdo nabídne směr, ukáže cestu, kudy jít, přidá ucho, které slyší „malinko víc“ a radu k nápravě třeba okóření obrazným přirovnáním, které pomůže. TWR-CZ nabízí skupinám zájemců profesionální školení v rozsahu dle domluvy. Minimální čas potřebný k pochopení problému je půl dne, optimální den a více. Tato školení neřeší logopedické problémy, i v těch ovšem můžeme nabídnout radu, po individuální domluvě.

Poznáte nás po hlase

Naše nejmladší dcera chodí do školky, kterou si nemůžu vynachválit. Jsou tam fajn děti i jejich rodiče, se kterými se čas od času v šatně dáme do družného rozhovoru. S některými rodiči se setkáváme ve stejných intervalech, a tak naše krátké dialogy už mají svou návaznost a opravdovost a nejsou jen tak „ze zdořilosti“. Přiznám se, že maminka holčičky, se kterou se skamarádila naše dcera, mi byla už od počátku sympatická a musela jsem se držet, abych jí v hovoru automaticky netykala.

Po nějakém čase jsme dostaly i pozvání na návštěvu domů a zmíněná maminka mi telefonovala, abychom se domluvily na podrobnostech. Po chvíli hovoru se ale odmlčela a když jsem se ptala, co se děje, překvapeně vykřikla:

„Vždyť já vás znám, poznala jsem vás po hlase, vždyť já ty vaše pořady už dlouho poslouchám doma pořád dokola! Ale když spolu mluvíme tváří v tvář, nikdy jsem si vás s tím hlasem nespojila!“ A tak jsme žasly obě.

Návštěva proběhla velmi příjemně, témat k hovoru bylo ažaž a došlo i na tykání.

Možná nás taky znáte „jen po hlase“. Nežřídka si nás asi představujete úplně jinak, než ve skutečnosti vypadáme (mě si například někteří představují jako pohádkového skřítko, což považuji

potešilo ma to slovo od Petra. V prvom rade mi napadlo ešte iné slovo z 1. Jánovho listu 1,1: „Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadeli a čoho sa naše ruky dotýkali, to zvestujeme: Slovo života.“ Toto slovo ma od istého času veľmi potešuje a naplňa túžbou zažívať toto všetko – poznať Toho, ktorý bol od počiatku – Ježiša Krista! Počut' Ho! Vidieť Ho! A nie iba jedenkrát, ale hľadiet' na Neho. Prežiť Jeho dotyk a s týmto všetkým naozaj človek nemôže zostať iba za múrmi svojho domu. S tým treba ísť ku strateným, ktorí síce už iste počuli o Ježišovi, ale je veľmi, preveľmi, podľa nich, vzdialený. A to nie je pravda, lebo Boh od nás nie je na míle vzdialený, ale JE v nás. Nádherné prisľúbenie

za lichoťku ☺). Moc nás potěší, když nás pak někde potkáte a přihlásíte se k nám, povzbudíte nás tím, že jste nás poznali po hlase a že jsme vašimi rozhlasovými přáteli. Je to pro nás velká odměna.

Petra Eliášová

Nějakou veselou historku ze studia? Ano, chápu - ne nutně veselou, ale něco... Něco, čím naše přátele - čtenáře Antény - pozveme do té nevelké, zvukově izolované místnosti s velkým skleněným oknem do vedlejšího studia, nad kterou se rozsvěcuje červené světlo ON AIR.

On air, neboli v živém vysílání, se pohybuji od prvních dnů vzniku internetového a satelitního 24hodinového projektu Trans World Radia s názvem Rádio 7. Na počáteční trému, zpoceně dlaně a nepřijemně zrychlený dech... na ten zmatek nad spoustou blikajících světylek a monitorů si vzpomenu vždycky, když někdo z našich hostů vstupuje poprvé do vysílacího studia. Je pravda, že jako hosté mají méně zodpovědností, mohou se soustředit jen na mluvení, ale stejně máte můj obdiv všichni, kdo jste kdy přijali pozvání do live vysílání!

Stejně ale pořád nevím, který zážitek s vámi sdílet... Až na včerejší bohoslužbě se mi nabídl řešení. Moje kamarádka Lucka zavzpomínala na svou návštěvu v jednom z pořadů. Se širokým úsměvem vyprávěla o tom, jak jsme si v pauze pro písničku vykládaly - a já jela svým obvyklým tempem řeči. (Pro vás, kdo mě neznáte osobně - prý je docela dosti rychlé ☺.)

Rozmarýna, manželé Horští a jejich hosté, Dana a Radim Fiedlerovi z Jihlavy.

Když se rozsvítila ona červená, Lucka jen zírala. Tempo zvolnilo o dobrou polovinu. Rozvázně jsem prý kladla slovo vedle slova a soustředěně kladla otázky. Ta změna, ten sítih na lusknutí prstu (v našem případě na bliknutí červené), na ni zapůsobil tak, že dodnes vzpomíná....

Pracujeme na profesionální stránce našeho projevu. Usilujeme o kvalitní rádiovou práci. Učíme se neustále. Ale pořád jsme to my - v jedinečném projevu každého z hlasů Rádía 7 můžete zachytit unikátní odraz Boží mnohotvaré moudrosti a jeho stvořitelské

Ježiša je ďalšie, ktoré ma potešuje a naplňa: Tý, ktorí ma milujú, prídem ku nim s Otcom i Duchom svätým, a budem v nich prebývať. A teraz k 2. Petrovmu 1,1-4: Šimon, ktorý slúži Ježišovi a je Jeho APOŠTOLOM, poslaným, píše tým, ktorý dostali tú istú vzácnu vieru. Viera je dar, ktorý sme dostali. Je to úplne niečo iné, ako to, čo praktizujeme zo zvyku, z tradície, lebo sa niečo má, patrí, lebo tí iní čo by povedali... ale toto nie je viera. Toto je náboženský duch, ktorý s Božím duchom nemá nič spoločné. Tá vzácna viera je dar, a treba si ho udržiavať a zveľabovať čítaním Božieho slova. *Jana* ✉ Milí přátelé, obracím se na vás s prosbou o pomoc, co se týče jógy. Nevím teď přesně, kde jsem to slyšela, jestli na vašem vysílání

kreativity. Mám za to, že mnohdy stejně moje moderování frčí až moc rychle a nespoutaně. Ale tak jsem byla stvořená, milí přátelé!

Z Boží pestrobarevné palety osobností na vás přes vysílání Rádia 7 zamává zase příště

Lída Hojková.

Ani na sklonku roku 2013 nechyběl mezi našimi aktivitami vánoční večírek, který je poděkováním našim spolupracovníkům a externistům. O program se tentokrát postaral Petr Plaňanský, jehož vyprávění o Jonášovi doplněné zdařilou animací nás zaujalo. Mezi návštěvníky byl například i ředitel spřáteleného Rádia Proglas, Martin Holík.

Sanitární den

Každý rok na jeden den zastavíme stroje (mimo vysílání) a pustíme se do práce.

K čištění, cidění a údržbě je toho po celé budově dost a dost.

Sanitární den nás letos čeká **v úterý 20. května**. Začínáme v 8 ráno...

Brňáci s kýblem a hadrem... klidně přijďte – bude legrace a možná i klobásek z grilu.

A pro jistotu nás informujte o svém záměru.... Dííííííiky za pomoc. 😊

nebo na slovenském. Nikdy jsem se tím nezabývala, vím, že to není dobré. Mám to teď vysvětlit své vnučce, která se tím nechává ovlivnit. Záleží mi na ní, vydala se Pánu. Je teď v německé škole v 11. třídě, kde se vyučuje náboženství. Děkuji vám aspoň za krátké podání. Pán vám všem bohatě žehnej na Božím díle. S pozdravem vaše posluchačka *Jarka* ✉ Vážená redakce, děkuji vám za pořady na Radiu Proglas v 9:15 hod. Obdivuji pravdivost některých témat a jejich aktuálnost pro dnešní dobu. ... Přestože jsem senior a mám blíže ke katolické církvi, cítím potřebu čerpat moudrost poznání z evangelických pramenů. Ostatně Boží pravdy nejsou vlastnictvím žádné církve, ale patří všem. Přeji všem světlo víry a dar moudrosti. *Jiří*